

[1970 மார்ச் 2]

கொள்முதல் விலைக்கே அரசுக்கு விற்க முன்வரும் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்க T.C.M.F. நிறுவனத்தின் 500 கிராமக் கிளை அமைப்புகள் மூலமாகவும் F.C.I. நிறுவனத்தின் 35 சேகரிப்பு நிலையங்கள், 135 அங்கீகாரம் பெற்ற உரிமைதாரர் நிலையங்கள், ஆகியவற்றின் மூலமாகவும், தாலுகா சப்ளை அதிகாரிகள் மூலமாகவும், சிவில் சப்ளை இலாகாவின் அங்கீகாரம் பெற்ற ஆலைக்காரர்கள் மூலமாகவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆகவே, நெல்லைக் குறைவான விலைக்கு விற்கவேண்டிய திர்ப் பந்தம் வருமென்றோ, வாங்குவோரின்றி நெல் தேங்கி விடுமென்றோ, அஞ்சத் தேவையில்லை.

DR. H. V. HANDE : At present procurement is taking place in district of Thanjavur. Supposing a person has got five acres and he does not come under 'wholesale big land lord.' Suppose he wants to transport his paddy. Will the Government make some arrangement? I think from the answer given by the Hon. Minister there has been change in the programme, and that the system has improved after I put the question.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் மட்டும் தான் கொள்முதலுக்கு ஆளாக்கப் படுகிறார்கள் என்று நினைப்பது சரியல்ல. தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளும் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு செல்லலாம். வியாபாரிகள் வெளி மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்கிறபோதுதான் 50 சத வீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகள் தங்களிடம் உள்ள நெல்லை அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏற்பாட்டிலும் எவ்வித இடைஞ்சலும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்ததாக, திரு. மா. இராசாங்கம் அவர்கள் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு விதி 41-ன் கீழ் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் தம் இடத்தில் இல்லை.

அடுத்து நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் திரு. காசிராமன் அவர்கள் தம் பேச்சைத் தொடர்வார்கள்.

(5) 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொதுவிவாதம்—
தொடர்ச்சி

■ திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற சனிக் கிழமை அன்று பேசும்போது தமிழ்நாட்டில் உள்ள விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஒருபுறம் உணவு உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, வரிச்சமையும் அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறினேன். அவர்களிடம் இருந்து அதிகமான வரிகள் வாங்கும்போது பதிலுக்கு வேளாண்மைத்துறையில் அவர்களுக்கு அதிகமான சௌகர்யங்களாவது செய்து கொடுக்கப்

1970 மார்ச் 2] [திரு. நா. காசிராமன்]

படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. எந்த வருஷத்தை அவர்கள் ஆதாரமாக எடுத்துக்கொண்டு கூறினார்களோ அதே 1966-67-ஆம் வருட நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையோடு எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கலாம். 1966-67-ஆம் ஆண்டில் அக்ரிகல்சுரல் ப்ரொடக்ஷனுக்காக 369 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு னார்கள் என்றால் இந்த ஆண்டு 303 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 66 லட்சம் ரூபாய் குறைவு. சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்காக 1966-67-இல் 762 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் இவ்வாண்டு 499 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் குறைவு.

இம்மாதிரிப் பல இனங்களில் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் அளிக்கிற இனங்களில் எல்லாம் நிதிக்குறைவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது எதைத்தாட்டுகிறது என்றால் பசுமைப் புரட்சி என்று பேசுவது எல்லாம் வெறும் பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர செயலில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான அனுகூலமும் செய்யப்படவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

அடுத்து, அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று இருக்கிறது. பலவிதமான விவசாயப் பொருள்களுக்கு கொட்டேஷன் கொடுத்து அதன்படி அவர்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பல சாதனங்கள் சப்ளை செய்யப்படுகின்றன. போன ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட கொட்டேஷன் இதுவரை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும் இல்லை. நிராகரிக்கப்படவும் இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால் ஒரு நிலையற்ற தன்மை இப்போது நிலவுகிறது. மார்ச் 31-ஆம் தேதி நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கொட்டேஷன் காலாவதி ஆகிவிடும். இனி திரும்ப விலையேற்றத்தினால் புதுக் கொட்டேஷன்தான் கொடுப்பார்கள், இது விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும். இந்த அளவிற்குத்தான் பசுமைப் புரட்சி என்பது இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பசுமைப் புரட்சி என்ற பெயரால் பலவிதமான தொந்தரவுகளைத் தான் அளித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பல தொழில்களுக்கு நேரிடையாகவும், மறைமுகமாகவும் பல வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் சினிமா படத் தயாரிப்பாளர்கள் வெளிக்காட்சி ஷூட்டிங்கிற்கு ஒரு நாளைக்கு 1,500 என்று பணம் கட்டிக்கொண்டிருந்ததை 300 ரூபாயாகக் குறைத்துச் சலுகை காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு தொழிலுக்கு மாத்திரம் சலுகை காண்பிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கும்போது, மற்ற தொழில்களுக்கு சலுகை காண்பிக்காவிட்டாலும் தொந்தரவு கொடுக்காமலாவது இருந்திருக்கலாம். அதற்குமாறாக பலவிதமான தொந்தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்போது போட்டிருக்கிற ஷோ டாக்கை தாங்க முடியாது என்று தூதுக் குழுக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1970 மார்ச் 2]

திரு. நா. காசிசிராமன் : காட்சி வரி சினிமாக் கொட்டகைக் காரர்களிடமிருந்து போடப்பட்டிருப்பது. நான் சலுகை காட்டியிருப்பதாகச் சொன்னது சினிமா பட அதிபர்களைப்பற்றித்தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஷோ டாக்சை கழித்துக் கொண்டுதான் பட அதிபர்களுக்கு அவர்கள் பணம் அனுப்புகிறார்கள்.

திரு. நா. காசிசிராமன் : இந்த விவாதத்தில் நான் ஈடுபட்டால் எனக்கு ஒதுக்கியுள்ள காலம் முடிந்துவிடும்.

அடுத்து, 5 லட்சத்திற்கு மேல் வாணிபம் செய்கிற வியாபாரிகள் மீது ஒரு வரி விதிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன் கேரள ராஜ்யத்தில் இது போன்ற ஒரு வரி விதிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு விதிப்பது சரியல்ல என்று கோர்ட்டார் தீர்ப்புக் கொடுத்திருப்பதாக ஞாபகம். அதைப்பற்றியும் அரசு ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அதுபோல சர்சார்ஜ் விதிப்பது சரி அல்ல என்கிற வாதம் கேரள உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றது, அப்படி விதிப்பது செல்லும் என்று அங்கே அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. நா. காசிசிராமன் : நான் ஞாபகத்தில்தான் சொன்னேன். அதுபற்றிய விவரங்களையும் சர்க்கார் பரிசீலித்துப்பார்க்க வேண்டும். இந்த வரியானது வருமானத்தின் மீது போடப்படுகிற வரியாகும். வருமானத்தின்மீது வரி போட மத்திய சர்க்காருக்குத் தான் உரிமை உண்டு, நமக்கு அந்த உரிமை இல்லை என்பதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மோட்டார் வாகனங்கள், அது சம்பந்தப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாவற்றின் மீதும் சர்க்காரும் சரி, மத்திய சர்க்காரும் சரி அதிகமாக வரியைப் போட்டுவிட்டார்கள். இதன்காரணமாக கார் வைத்திருப்போர்களுக்கு செலவு கடுமையாக உயரக் கூடும். தனியார் துறையில் மிகவும் நல்லமுறையில் இயங்கி வந்த டிரான்ஸ் போர்டுகள் எல்லாம் கூட சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் வாங்கியுள்ள பெயரையே வாங்கும் நிலை வந்துவிடும். அந்தத் தொழில் வெகுவாக பாதிக்கப்படும்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா விவசாயத்திலேயே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியது. அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும். கோயம்புத்தூரில் அக்ரிகல்சரல் யூனிவர்ப்சிடி ஏற்படுத்தப் போவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தங்களுடைய தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் முக்கியமாக, என்ன சொன்னார்களோ சமூக, பொருளாதார, நிர்வாகச் சிறப்பு வாய்ந்த அமைப்புக்கள் எல்லாம் பொதுமக்களை பெரிதும் பாதிக்கக்

1970 மார்ச் 2]

[திரு. நா. காகிராமன்]

கூடியன. மக்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்ட டியிருக்கிறது. 1972 பொதுத் தேர்தல் வரை வேறு வரியே போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவ்வளவு அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, generally speaking about the budget that has been presented yesterday, it is a very good treatise on public finance, on State vs. Centre. I have thoroughly gone through the first ten pages of the speech. What does it mean? Here on the floor of the House you are indicting the Central Government. You want impeachment of Central Government. Of course this may be the proper forum to do so. But it does not end there. What are your electoral promises? Just before elections, you said that you will get more powers by threatening the Central Government. But what are you now doing? You are appealing. Why are you now appealing to them? You know that we have been elected to this House under the existing Constitution and the provisions of the Constitution must be very clear to you with what powers State and Centre are clothed. So if you want things to be done in the proper way, you have got to ask your 25 MPs. in Delhi to agitate properly on the floor of Parliament instead of voicing forth your vehement vigour against them here and then safe-fiddle them and toe their line in Delhi when it suits you. My quarrel with the present Government is this. You are playing Dr. Jekkle and Mr. Hyde. Dr. Jekkle remains so during day and he becomes Dr. Hyde during nights. I believe our Finance Minister must have read that novel by Mr. R. L. Stevenson. It is 'split personality' speaking with one voice here and speaking with another voice there. Where exactly you have got to agitate, you forget to agitate. Where exactly you should not agitate, you simply give an image to the people that you are fighting with the Centre. In the budget speech (I have gone through para by para) in one line you blame the Central Government and in the second line you appeal. What exactly does it mean?

What exactly did the Finance Commission do? Did they do anything wrong. We must know it. What was the arithmetical formula which they applied? Why can't you take the Opposition into confidence and tell us the whole thing? What was the simple arithmetical formula which they applied and which made only States like Maharashtra, Orissa and Northern States to get more? Why did Tamil Nadu not get anything? I have told this on a former occasion also. You must take us into confidence so that we can also strengthen your hands. My appeal to the State Government is that instead of telling us that the Central Government had not treated Tamil Nadu properly (I know you never mean it) that is not the correct approach—you must adopt another better approach. Why can't you tell them to modify the provisions in the Constitution. Shedding 'crocodile tears' I do not

[Thiru K. Vinayakam]

[1970 மார்ச் 2]

want to use strong words but that is the only term I can think of—will not solve the problem. Why do you cry here? You have got 25 MPs. and you can boldly tell them that unless they acceded to your requests, you will not support them. You say that Salem Plant had been hanging in the balance for over a decade. That means that we have been agitating for the installation of this Plant. Why don't you tell the Madam Prime Minister 'Unless you give me this plant, I am not going to support you'. With 25 votes, you have your influence. But without doing so, you give a different impression to the people here but you are all good boys—I do not want to use that expression—you are all good Members and tell her 'we will support you and continue to support you'. But on coming to Trichy, you talk of 'autonomy for States and loose Federation at the Centre'. Why don't you tell it there in Delhi? I know then, the Prime Minister will call Thiru Karunanidhi and tell him 'Look here, this is our Constitution and how can we have loose Federation at the Centre?' So you do not say anything in Delhi but only here in Tamil Nadu at Trichy. That is why I say you are playing Dr. Jekkle and Mr. Hyde. You give impression to the local people that you are very good but that Centre is not giving you help. But in Delhi, when you go there, you give your sympathy to her, the Central Government. That is my quarrel with you.

The 10 pages of the Budget speech is a good treatise on public finance. I read it with so much interest. The person who prepared it, may be it is the Hon. Finance Minister who prepared it, is intelligent. You are blaming somebody for your wrongs. For what you cannot achieve, you are blaming others. You are trying to name the dog and trying to hang it.

Coming to the proposals, I mean taxation proposals, I may say that I have gone through them paragraph by paragraph. You have been saying that you had come to power only since the last three years. You have been comparing that this much amount had been allotted for this head by the previous regime and that you have allotted something more. You are trying to evoke the sympathy of the people. (Thiru Rama Arangannal: You know peoples' verdict is with us) I also know the verdict. Peoples' verdict may also change. You rely on people. I can also rely.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படிப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. கே. வினாயகம்: அப்படித்தான் பேசவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் நடுவிலே குறுக்கிட்டார்கள்.

I am not going into details. Details are there in the hands of Hon. Minister and Finance Secretary. I accept what they say as God's Truth. It may be right or wrong.

They only say that before 1967, this much has been spent on agriculture, etc., and that this year they have allotted something more. What else are you expected to do? You are expected to

1970 மார்ச் 2]

[Thiru K. Vinayakam]

spend more. We have laid the foundations and basement and it is for you to build. What is the use of your saying that you are spending more? You are expected to do it. If you don't do it, you do not deserve to sit here in power. You can't run away from responsibility. You can't be blaming others for your difficulties. That impression should not be created among the people. Let me ask you, what exactly is your policy. As a political party, what did the D.M.K. promise to the people, when the Congress party was in power? You made tall promises. Did you translate them into action? That is the vital question. Here and there in the budget you say you have provided Rs. 4 crores for Veeranam. Is it any wonder? (The Hon. Thiru K. A. Mathialagan: Is 'Veeranam' a small thing.) Then there is the Cooum. When I was in the Opposition and in the ruling party, I was agitating for the clearance of Cooum.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: ஏன் நடத்தவில்லை?

திரு. கே. வினாயகம்: ஏன் நடத்தவில்லை என்பதற்குத்தான் வருகிறேன்.

■ மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கூலம் திட்டத்தைப்பற்றி நாங்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபொழுது இருந்த நிலைமை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தபொழுது எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவலை இப்பொழுது இங்கே சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கூலம் சீர்செய்யப் பட வேண்டுமென்றும் அந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு அப்பொழுது கடிதம் எழுதியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இருந்து, அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்றால் கோடிக்கு மேல் செலவாகும், இப்பொழுது பண உதவி செய்ய முடியாது என்று தகவல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தைக் கூலத்திலே போட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் வந்த பிறகு அவர்கள் நடத்த முடியாததை, செலவு நமக்கு ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று மிகத் துணிவோடு இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்த முன்வந்திருக்கிறோம்.

THIRU K. VINAYAKAM: So, these schemes which they are thinking of putting into action are not new schemes. If at all there is any new scheme, it is the Raffle Scheme and that is a new achievement to your credit. Now let us forget about it.

Sir, the Party in power promised reduction in level of taxation. After you came to power, what is the position? Did you reduce it? To quote some common saying, you said:

60 சதவிகிதம் குறைப்பது Have you dont it anywhere? But you told the people that you are going to reduce taxes when you come to power. That is how you misguided them. Now, what were the finances three years ago? It was Rs. 200 crores but now it is Rs. 300 crores. Where did you get it? It is all due to the

[Thiru K. Vinayakam]

[1970 மார்ச் 2]

taxation measures but you will say that it is due to the efficient working of the departments and the stiff collection work. I do not mind giving that credit to you to a little extent. When the finances have increased, you have come forward to implement the Cooum Scheme. It is a good scheme but do not run away with the impression that you are the only people that are capable of doing these things. But do you tell me and the people that you have not taxed. I remember the speeches of your Friends last year and the year before. வரி இல்லாத பட்ஜெட்டை எங்கள் அண்ணா சமர்ப்பித்தார்கள் என்றார்கள். இப்போது என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் தம்பி . . . 'Taxless budget has been presented.' Therefore, only when you come to power and take up responsibility, you know the difficulties. Now you are running the Government. . . .

சொன்னதெல்லாம் மாறிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எனது அண்ணன் வினாயகம் (நான் சண்முகம் என்ற முறையில்) வரி இல்லாத பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்தீர்களா என்று கேட்டார்கள். வரி போட வேண்டியவர்கள் மீது போட்டிருப்பது உண்மைதான். இதை அண்ணன் வினாயகத்திற்குத் தம்பி சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : He is now well trapped. When you present a Budget you should not levy taxes. That is what we read as students of public finance in our college days. You should not propose taxes in the Budget speech but during the course of the year you convene a meeting of the Assembly and get the Bills proposing taxes (1), (2), (3), (4), etc., passed and then you amass about Rs. 10 crores. That is how our Anna did. He was a very clever man. I know that he was a super-human being. He gave an impression to the people that he was not levying any tax and everybody was saying, 'No tax, no tax'. After two months he convened a meeting to pass Bills levying taxes on motor spirit, motor vehicles, etc. That was the tactics adopted by him. So, do not tell us that you are running the Government without levying any tax. Let the people understand that what you have stated at the time of elections is utter falsehood. By deceiving them you came to power. Never mind about that issue. You have stated :

'வசதிகளைப் பெருக்குவோம்'

What exactly is the 'vasathi' that you have given to the people? What about food and let not my younger brothers get disturbed. Be honest to our people. We are all middleclass people living in Madras, and do you know at what price we are purchasing vegetables, rice and other food commodities? Their prices have risen. You have stated that you want to usher in an egalitarian society. Mark the word 'egalitarian'. In an egalitarian society, there would be plenty for the mere asking for the largest number of people. Is there such a situation now? Please go and meet your constituents and find out whether the prices have gone up

1970 மார்ச் 2]

[Thiru K. Vinayakam.]

or not. You have carried on an agitation against my former Government on this issue and you have courted imprisonment. About 1,500 persons had undergone imprisonment under the leadership of our late Anna just to foment trouble against our Government and create public opinion against us at that time and when we say something against you, you are flabbergasted. I am sorry to say that that has fallen upon you like a boomerang. I realise that it is very difficult to run the Government with the existing finances. If you make it clear—

‘நாங்கள் சொன்னோம். வாஸ்தவந்தான். ஆனால், எங்களால் செய்ய முடியவில்லை’ என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிடுங்கள். பிறகு பேசுகிறோமா பாருங்கள்.

You have promised one-rupee-a-measure rice for all the people (Interruption). All right, tomorrow I will get that pamphlet containing your election promises and show it to you. You have promised one-rupee-a-measure rice for all the people but you have restricted it to two towns and now you have thrown even that to the winds. Do you know how the poor people are suffering and you must have an idea about all these things. That is the position. So you should not run away with the impression that you have done so much good to the country. But we are here to pay you any tribute whenever you do any good thing and we are very honest about it. Do not think for one moment that we are harsh towards you and we are hard-hearted people.

Sir, take any item. Even in respect of Education, the Hon. Minister for Finance in his Budget speech has stated that he has increased the allotment for it by so many crores of rupees. What is expected of you? After all what is the achievement within these three years? Allotting more money to different items it not a wonderful thing. Any same Government is expected to do such things. So, do not run away with the impression that you have done some wonderful things.

Sir, coming to taxation proposals, when the Bills relating to them come up for discussion. I will speak on them. Generally speaking about taxation, you have not left even the poor people in the matter of taxation. You have been saying that there is no tax on coffee, tea, milk, etc. You know evidently that your bosses at Delhi are going to levy it.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, I want the hon. Member to withdraw the word ‘bosses’.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir with due deference to the Hon. Minister for Finance, I withdraw it.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: They are your bosses and not our bosses.

THIRU K. VINAYAKAM: Let us not waste our time over it. The word ‘boss’ is an English expression which does not mean any offence. The word ‘boss’ means ‘மேலே இருப்பவர்கள்’

[Thiru K. Vinayakam]

[1970 மார்ச் 2]

Sir, you should think twice before bringing forward taxation proposals. You propose to levy taxes to cover a deficit of Rs. 6 crores which you propose to give to the N.G.Os. Let us not worry about it. Why tax the people? You please concentrate upon getting more amount either through the recommendations of the Finance Commission or from the Centre. You are tactful and you know your game very well. You have been tactful in getting Rs. 14 crores for the brought-relief work in our State. You have spent it but my impression and the impression of the people is that the amount has not been properly spent. Why don't you appoint a small Commission? You may say that the Central Government have sent a team of experts and they have recommended the sanction of that amount and only after that we got the amount. But that is not the way to deal with this issue. You please appoint a small commission consisting of State officials or Central Government officials or non-officials and let them go into the matter. I do not for one moment say that the Hon. Chief Minister has run away with so many lakhs of rupees. How can anybody take it away?

‘கஜானாவில் குவித்திருப்பதை எடுத்துக் கொண்டு சுப்பிரமணியம் போய்விட்டார்’ என்றீர்கள்.

Where is the ‘Kajana’?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதுபோல் மட்டரகமாக நாங்கள் என்றைக்கும் சொன்னது கிடையாது.

திரு. கே. வினாயகம்: நீங்கள் சொல்லவில்லை. உங்களுடைய சொற்பொழிவாளர்கள் சொல்லியிருக்கலாம்.

I know that even the Hon. Finance Minister has no power to sign a cheque. The impression which you give to the people, blaming the Congress people for the wrongs, is what I oppose. You should not create a wrong impression. You can't blame the Centre for your wrongs. You better fight with the Centre whole-heartedly. Make them understand that it is their job to please you because you have 25 votes with you in Parliament. Because of that, you can exert your influence and get things. You must act boldly and should not miss the bus; otherwise you will miss the bus for ever.

திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன். நம் தமிழகத்திலுள்ள எல்லா ஏழை எளிய மக்களும் வரவேற்கக்கூடிய அளவில் புரட்சிகரமான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னர் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் முதல் பத்து பக்கங்களில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் எந்த அள

1970 மார்ச் 2] [திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

விற்குத் தொடர்பு இருக்கவேண்டும் எதபதைப்பற்றி நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறி அதற்காக மத்திய அரசோடு நாம் போராட வேண்டுமென்று அவர்கள் உரையில்

(திரு. ந. தருமலிங்கம்—தலைமை)

சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு இதே நிதிநிலை அறிக்கையின் போது காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று கூறுகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு, மத்திய அரசோடு போராடுங்கள். இங்கு வந்து சொல்வதில் என்ன பயன் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு, எடுத்ததற்கெல்லாம் மத்திய அரசைக் குறை கூறுகிறீர்களே என்று சொன்னவர்கள் இந்த ஆண்டு மத்திய அரசோடு போராடுங்கள் என்று கூறுகிற அளவிற்கு வருடா வருடம் அவர்களுடைய எண்ணங்கள் மாறி வருகின்றன. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் எந்த நேரத்தில் எப்போது எப்படி மத்திய அரசோடு போராடி இந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டியதைச் செய்ய முடியும் என்பதில் கவனத் தோடு இருந்து ஊக்கமாகச் செயலாற்றி வருகிறார்கள். ஆகவே உங்களுடைய எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப இந்த முன்னேற்றக் கழக அரசு உங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு மத்திய அரசோடு போராட வேண்டியதற்கான திட்டங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை இந் நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, வரிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இங்கு வரி இல்லாத தொரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். புதிய வரிகள் இல்லாத வரவு செலவுத் திட்டமாகும் இது. இருக்கிற வரிகளில் ஒருசில வரிகளை, பணக் காரர்கள் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் உள்ள பொருள்களின் மீது அல்லது 3 சதவிகிதம் வரியை உயர்த்தியுள்ளார்களே தவிர புது வரிகள் எதுவுமே போடவில்லை. உயர்த்தப்பட்ட வரிகள் ஆறு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற தொகையின் அளவு ஆறு கோடி ரூபாய். ஆனால் புது அம்சங்களுக்கு எந்தெந்த அளவிற்குத் தொகைகள் உயர்த்தப்பட உள்ளன என்பதை அவர்கள் யாரும் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. அதைப் படித்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை வெளியே சொல்ல விரும்பவில்லை.

என். ஜி. ஓ.-க்களுக்கு ஆறு கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் சிறப்பு ஈட்டுப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு எந்த மாநிலத்திலும் இப்படிப்பட்ட இடைக்கால அலவன்ஸ் கொடுக்கப் பட்டதேயில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் வரவு செலவுத் திட்டங்களில் ஆறு கோடி, எட்டுக் கோடி என்று ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்டரிம் ரிலீப் என்று எந்த மாநிலத்திலும் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவேயில்லை. நம் மாநிலத்தில்தான் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 500 ரூபாய் வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு இன்டரிம் ரிலீப்பாக ரூ. 10 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்

[திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1970 மார்ச் 2]
கப்பட்டுள்ள இந்தத் தொகையைப்பற்றி, இந்த இன்டரீம் ரிலீப் பற்றிய இரகசியம் வெளியிடப்பட்டு விட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் மிக ஜாக்கிரதையாக தெரியாமலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பட்ஜட் வருகிறது, நீங்கள் எதிர்பாருங்கள் என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர ரூபாய் பத்து கொடுக்கப்பட இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லவேயில்லை. கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு ஆறு கோடி ரூபாய் இன்டரீம் ரிலீப் ஆக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்பட்ட வருப்பினர் நலனுக்காக என்று 5.19 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன நல முன்னேற்றத்திற்காக 5.39 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்க ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையில் உள்ள குடிசைகளை மாற்றுவதற்காக ஒரு கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்களின் பென்ஷனை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இலவச வீட்டு வாடகை போன்ற நல்ல காரியங்களுக்காகப் பல கோடி ரூபாய்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, இந்த மூன்று வருட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் விவசாயத் துறையில் எந்த அளவிற்கு பிரமாதமான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை விவசாயிகள் உணருவார்கள். 1966-67-ல் இங்கு உற்பத்தியானது 57.9 இலட்சம் டன் என்றிருந்தது; 1969-70-ல் 63 லட்சம் டனாக அதிகரித்துள்ளது. இது குறித்து எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், இதற்காக விவசாயிகளைப் பாராட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். உணவு உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது. என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதற்காக விவசாயிகளைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள், நாமும் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான், 1966-ஆம் இதே விவசாயிகள்தான் உற்பத்தி செய்தார்கள். ஆனால் 1966-க்குப் பிறகு இந்த அரசு கொடுத்த உதவி, ஊக்கம் காரணமாகத்தான் இந்த உற்பத்தி பெருகியுள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். 1966-ல் இருந்த அதே அளவு நிலம்தான், அதே நிலங்கள் தான், 1966-ல் இருந்தே அதே அதிகாரிகள்தான் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு அரசும் காரணமாகும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆறு லட்சம் டன் அளவிற்கு அப்போதிருந்ததை விட இப்போது உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. 1966-ஆம் சர்க்கார் கடன் கொடுத்தது. 1966-ஆம் எரு கொடுத்தது. 1967-68-ஆம் சர்க்கார் கடன் கொடுத்தது. இப்போதும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் கொடுக்கப்படுவதை காலாகாலத்தில் கொடுக்கிறோம். தேவையான எருவகைகளைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்கிறோம். அதன் விளைவாகத் தான் விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. கடைசியாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள ஒரு முக்கியமான அம்சம் நில உச்சவரம்பை 30 ஸ்டான்டேர்ட். எக்கராவி்லிருந்து 15 ஸ்டேன்டர்ட் எக்கராக குறைக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

1970 மார்ச் 2] [திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் கூட தேர்தலுக்குப் பிறகு நாங்கள் எல்லோரும் பூர்ஷ்வாக்கள், பணக்காரர்களின் கட்சி என்றெல்லாம் வெளி மேடைகளில் பேசி வந்தார்கள். அவர்கள் இன்றைய தினம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏழை எளிய மக்களின் ஆட்சி, தொழிலாளர்களுடைய ஆட்சி, அண்ணா அவர்களின் வழி வந்துள்ள கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சி, அண்ணா அவர்களின் எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப ஏழை எளியவர்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சான்று, ஒரு முத்திரை, 30 ஏக்கர் என்றிருந்ததை 15 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்று செய்திருப்பதாகும். 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்பே திருடன் வருகிறான், உஷார், உஷார் என்று கூறி, திருடன் வருகிறான், அவனைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று ஊர் முழுக்க சொல்லிவிட்டு எப்படித் திருடன் அகப்படமாட்டானோ அதேபோல் உச்சவரம்பு வரப்போகிறது, வரப் போகிறது என்று பத்தாண்டு காலமாகச் சொல்லி வந்தார்கள். அதன காரணமாக 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் என்று வைத்திருந்தவர்கள் வயிற்றில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கும், வண்டி ஓட்டுகிறவர்களுக்கும், கார் ஓட்டுகிறவர்களுக்கும் எல்லாம் மூப்பது ஏக்கர் என்று பிரித்து வைத்துவிட்டு சட்டம் வந்தபிறகு உச்சவரம்பா அல்லது மிச்சவரம்பா என்று அண்ணா அவர்கள் கேட்கிற அளவிற்கு இருந்தது. இன்றைய தினம் அந்த உச்சவரம்பு 15 ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபற்றி யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. அந்த அளவிற்கு திடீரென்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால் தான் அதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்ற முறையில் அதை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் 30 ஏக்கராவிலிருந்து 15 ஏக்கராவிற்குக் கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்பதைவிட, திடீரென்று, முன்னறிவிப்பின்றி, ஜாக்கிரதையாக இந்தச் சட்டத்தை, இந்த தமிழக அரசு, கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் ஆட்சியில், நிதி அமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் மிக இரகசியமாக வைத்திருந்த கொண்டு வந்திருப்பது ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய விருப்ப மெல்லாம், 15 ஏக்கராக நிலத்தில், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 15 ஏக்கரா என்று வைத்தாலும், அதுகூட இல்லாமல், நிலச்சொந்தகாரரின் நேரடி சாகுபடியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த பட்சமாக, நிலச்சொந்தகாரருக்கு நேராக உழைப்பதற்காக ஒரு ஐந்து ஏக்கரா நிலத்தையாவது உழுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கக்கூடிய அளவில் வருகின்ற சட்டத்தில் வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதற்குக் காரணம், மற்ற மாவட்டங்களிலெல்லாம் 15 ஏக்கராயிருந்தாலும், 30 ஏக்கராயிருந்தாலும் நேரடியான சாகுபடியை நிலச் சொந்தகாரர்களே வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், தஞ்சை மாவட்டத்தில், குத்தகைக்கு விட்ட காரணத்தால், அவர்களை வெளியேற்ற முடியாத நிலச்சொந்த

[திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1970 மார்ச் 2]

காரர்கள், குத்தகைதாரர்களை நம்பி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு, நேரடியான சாகுபடி இல்லாதவர்களுக்கு, பாக்கியிருக்கின்ற நிலங்களிலிருந்து ஐந்து ஏக்கரா நிலத்தை, சொந்தக்காரர்கள் நேரடியாக உழுவதற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நாட்டு மக்கள் எல்லோரும், ஏழை எளியவர்களும், விவசாயிகளும், நடுத்தர வகுப்பினரும் பாராட்டுகின்ற அளவிற்கு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருக்கின்றது என்பதை கூறிக் கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துச் சில கருத்துகளை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன், வியைகம் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கூறினார்கள். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் இது ஒப்பாரி பட்ஜெட் என்று கூறினார்கள். ஆம், நான் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன், இது ஒப்பாரி பட்ஜெட்டான். குறை சொல்ல வழியில்லாமல் ஒரு நிறைவான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து விட்டார்களே என்று கருத்திருமன் அவர்களும், அவரது காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் ஒப்பாரி வைக்கச் செய்துவிட்ட பட்ஜெட்டான் என்பதை நான் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்.ஜி.ஓ-க்களைத் துண்டிவிட்டு அதனால் அரசியல் லாபம் பெற எண்ணியிருந்ததைக் கெடுத்துவிட்டார்களே என்று ஒப்பாரி வைக்க வைத்த பட்ஜெட்டான் இது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஆசிரியர்களை நம் பக்கம் இழுத்துவிடலாம் என்று எண்ணியிருந்தோமே, படுபாவிகள் அந்த எண்ணத்திலே மண்ணை அள்ளிப் போட்டுவிட்டார்களே என்று ஒப்பாரி வைக்கும் அளவுக்குச் செய்த பட்ஜெட்டான் இது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர மாட்டார்கள், அதனால் விவசாயிகளை இவர்களுக்கு எதிராகத் திருப்பி விடலாம் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தோமே, பாவிகளிலும் பெரும் பாவிகள் அந்த இன்பக் கனவுகளைக் கலைத்து விட்டார்களே என்று கருத்திருமன் ஒப்பாரி வைக்கக்கூடிய அளவுக்குச் செய்த பட்ஜெட்டான் இது. தூத்துக்குடி துறைமுகம் வந்தது, சேலம் இரும்பாலை வந்து கொண்டிருக்கிறது. மில்கள் திறக்கப்படுகின்றன. ஐயேசு தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டது, தொழில்கள் சீர்குலைந்துவிட்டன என்று கூறினோமே. பாவிகள் நம்முடைய முகமூடியைக் கிழித்து விட்டார்களே என்று ஒப்பாரி வைக்கச் செய்த பட்ஜெட்டான் இது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை, தமிழ்நாட்டிலேயிருக்கும் 4 கோடி மக்களும் வரவேற்கிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள். கருத்திருமன் அவர்கள் கன்னடத் தமிழர். அவர்கள் ஒப்பாரி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1970 மார்ச் 2]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

இன்று ஒரு புதிய படைப்பை பெருந்தலைவரவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்குத் தலைகனம் குறைந்து விட்டது. எப்பொழுது வந்து இருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1970-வரைக்கும் அல்ல. இப்பொழுது பல்வேறு மாநிலங்களில், குறிப்பாக மத்திய அரசில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைத் துடைத்துக் கொள்ள தமிழ்நாட்டில் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்று தமிழ்நாட்டு மக்களிடம் ஒடோடி வந்ததாம் எங்களுக்குத் தலைகனம் குறைந்துவிட்டது. எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இத்தகைய எண்ணம் எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்னால் வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் இன்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று சேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பாகக் கண்டிருக்கிறோம். ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் 7.2 சதவிகிதத்தில் இருந்து 6.9 சதவிகிதமாக நமக்கு நிதியிட்டதைக் குறைத்திருக்கிறது. இதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு ஒருமுகமாக எதிர்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லியபொழுது சொன்னார்கள், இது அரசியல் லாபத்திற்காக, அரசியல் வேட்டைக்காக சொல்லக்கூடிய கருத்து, இதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று காமராஜர் கருத்திருமன், வினாயகம் மட்டுமல்ல, அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சொன்னார்கள். இன்னும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன், தென் மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் நம்முடைய கருத்திற்கு அப்பொழுது செவிசாய்க்கவில்லை. இன்று கேரளத்திலுடைய 'பைனான்ஸ் மினிஸ்டர்' அவர்கள் நம்முடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மைசூரின் முதலமைச்சரவர்கள் நம்முடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, நம்முடைய தென்னகத்திற்கு 5-வது நிதிக் கமிஷன் போதிய தொகை ஒதுக்கவில்லை, ஓரவஞ்சனை செய்திருக்கிறது என்று நாம் சொன்னதற்குப் பிறகு இன்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிஹார், உத்தரப் பிரதேசம், குஜராத், பஞ்சாப், ஹரியானா, மத்தியப் பிரதேசம், மகாராட்டிரம் போன்ற அந்த மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நாம் அந்த மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஒதுக்க வேண்டும். ஆனால், அதே நேரத்தில், தென் மாநிலங்களுக்கு, குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிற்கு ஏன் நிதி அதிகமாக ஒதுக்கவில்லை. இந்த மாநிலத்திற்கு நிதி குறைவதற்கான காரணத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் நமக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டுமென்ற நிலையிலேதான் இன்று நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஹாண்டே போன்றவர்கள், என்.ஜி.ஓ-க்களுக்குப் பத்து ரூபாய் தானா இடைக்கால நிவாரணம் என்று கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். பிச்சைக் காச என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களும் பிச்சைக் காச கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய சுதந்திரக் கட்சியும், கம்யூனிஸ்ட்

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1970 மார்ச் 2]

கட்சியும் ஆளக்கூடிய மாநிலங்களில் இத்தகைய நிவாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை எங்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும், நாட்டு மக்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். அப்படியல்லாமல் தூண்டிவிட்டு அரசியல் லாபத்தைத் தேடலாம் என்று நினைத்தால் அது நடக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இராஜாஜி அவர்களும், அண்ணா அவர்களும் மற்ற அரசியல் தலைவர்களும் சமூகமான உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, ஆரோக்கியமான ஜனநாயகம் நாட்டிலே வளர வேண்டும், நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டுமென்றுதான், 20 ஆண்டு காலமாக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வில்லை, எனவே, அந்தக் கட்சியை ஆட்சியிலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டுமென்று உடன்பாடு செய்து கொண்டோம். அந்த நல்ல உறவை, நல்ல பண்பை ஹாண்டே போன்றவர்கள் கெடுத்துவிடக் கூடாது. அப்படிக்கெடுத்தால் அதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தமிழ்நாட்டில் எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லை என்பதை அவர்கள் மனதிலே உறுதிப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எதிர்ப்பவர்களின் கதி 1972-க்குப் பின்னாலே என்ன ஆகும் என்பதை யெல்லாம் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இன்று இங்கே, சிண்டிகேட்டா, இண்டிகேட்டா என்றெல்லாம் சந்தேகம். காமராஜ், கருத்திருமன், வினாயகம் ஆக உங்களைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் உண்மையான சோஷலிசவாதிகள் என்றால், இந்த நாட்டில் பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டால் நீங்கள் சமதர்மத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தால், நீங்கள் ஏன் இன்றைய தினம் சட்டமாக நிறைவேற்ற கொண்டு வந்த ஒரு பொதுவுடைமைக் கொள்கையை அதரிக்கவில்லை. அதை ஆதரிப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களை பதவியிலிருந்து இறக்க வேண்டும், அது ஒன்றுதான் நம்முடைய குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல முயற்சி செய்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். சோஷலிசவாதிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள், சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்கள், அதை ஏன் அதரிக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்திய உபகண்டம் பூராவமே இன்னும் சில காலத்திற்குள்ளாதப் பிற்போக்கு சக்திகள், பிற்போக்குவாதிகள் என்ற பெயரைப் பெற்றுவிடுவார்கள் என்று கருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் அதற்குக் காரணம் உண்டு. ஹனசங்கம், இன்னும் மற்றக் கட்சிகளுடன் உடன்பாடு வைத்துக் கொண்டு அமைத்துப் பேசுகிறார்கள். எதற்காக? இந்திரா அவர்களுடைய அமைச்சரவையை இறக்க வேண்டும், அவர்களுடைய மந்திரிகளை ராஜிமைச் செய்யும்படி வைக்கவேண்டும் என்ற துடிப்பிலே அவர்கள் செய்கிறார்களே தவிர, எந்த நோக்கத்தின் அடிப்

1970 மார்ச் 2]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

படையில் அத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர் கலைஞர், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சிக் காரர்களுக்கும், சுதந்திராக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்வேன், எந்தக் காங்கிரசாக இருந்தாலும் சரி, எங்களுடைய கொள்கை எங்களுடைய தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிய வழியில், அண்ணா வழியில் அயராது உழைப்போம் என்ற கோஷத்தை எழுப்புவோம். ஆதிக்கமற்ற ஒரு சமுதாயத்தை அமைத்துத் தருவோம். இது எங்களுடைய லட்சியம். இந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்போம், எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம் அன்றும், இன்றும் எதிர்த்து வருகிறோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாநில சுய ஆட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய கருத்தை உலக அரங்கில் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளி நாட்டுக்காரர்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் எதிர்காலத்தில் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய 50 கோடி மக்களுக்கு நல் வாழ்வைத் தரமுடியும். அப்படிப்பட்ட வகையிலேதான் மாநில சுய ஆட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை இன்றைய தினம் நாம் யோசித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

இன்னொன்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வன்முறையைத் தகர்த்து வறுமையை வெல்லுவோம். நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் நல்ல தோர் ஆட்சி நடத்தி வருகிறது. சில பேர்கள் மக்களைத் தூண்டிவிட்டு அரசியல் லாபத்தைத் தேடி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வன்முறையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, தமிழக அரசு, கலைஞர் அரசு ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதோடு ஜனநாயக வழியில் வன்முறையைத் தவிர்த்து வறுமையை வெல்லக்கூடிய வகையிலே ஆட்சியை நடத்துவோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் திரு. மகாதேவன் பிள்ளை ஒன்றைச் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உல்லாசக் காரில் போகிறார்கள், குளிர்ப்பந்த காரில் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் என்னுடைய உள்ளத்தைத் திறந்து சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போரிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறுவை சிகிச்சையை அமெரிக்காவில் செய்து கொண்ட பிறகு டாக்டர் மில்லர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “நீங்கள் குளிர்ப்பந்த அறையில்லாத இரக்க வேண்டும், உஷ்ணம் உங்களுடைய உடம்புக்கு ஒத்து வராது. ஆகவே, நீங்கள் இந்த வழி

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1970 மார்ச் 2]

யிலே இருக்க வேண்டும்” என்று கட்டாயப்படுத்திச் சொன்ன தோடு மட்டுமல்லாமல் அங்கிருந்து கலைஞர் அவர்களுக்கும் நம்முடைய கழகத் தலைவர்களுக்கும் தகவல் அனுப்பினார்கள். அதன் பேரில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல குளிர்ந்த இல்லத்தை நாம் இங்கே ஏற்பாடு செய்தோம். “காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள், ஏதாவது நம்மைக் குறை சொல்லிவிடுவார்கள், அண்ணாவுக்குச் சொகுசான வாழ்க்கை எதற்கு என்று கேட்டுவிடுவார்கள், இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த நாட்டிற்கு சேவை செய்தாலும், இப்படிப்பட்ட இரக்கமற்றவர்கள் இப்படிச் சொல்லக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள், ஆகவேதான் அப்படிப்பட்ட வீட்டிற்கு நான் போகமாட்டேன்” என்று சொல்லித்தான் அண்ணா அவர்கள் அந்த வீட்டிற்குப் போகவில்லை. “எனக்கு குளிர்சாதனம் பொருந்திய கார்தேவையில்தான்” என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியதன் விளைவாகத்தான் அண்ணா அவர்களை நாம் கைவிட்டு விட்டோமோ என்ற நிலைமை நமக்கெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே தான் கலைஞர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான்கு கோடி மக்கள் மட்டுமல்ல, கடல் கடந்து அன்னிய நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள், மைசூர் போன்ற வெளி மாநிலங்களில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள், தமிழ் நாட்டில் நல்வழி காட்டக்கூடிய நம் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள முதியவர்கள், அரசியலில் மூத்தவர்கள் இதை ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, கலைஞர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் குளிர்சாதனம் பொருத்தப்பட்ட காரிலேயே போக வேண்டும். அப்படி எந்தத் தரப்பிலாவது அதற்கு எதிர்ப்பு வருமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அத்தகைய வசதி செய்து தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. யார் சொல்வதற்கும் நீங்கள் அஞ்ச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரோ சொல்கிறார்களே என்பதற்காக அந்த வழியை நீங்கள் பின்பற்றிவிட வேண்டாம் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக மைசூர் மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் அங்கே இருக்கும் தமிழர்களை எவ்வளவோ கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இங்கே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாம் ஒன்றை மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மைசூர் மாநிலத்தில் கோலார் தங்க வயல் முதலிய பகுதிகளில் 1949-க்கு முன்னால் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய சென்னை சர்வகலாசாலையின் கீழ்தான் அங்கே அவர்கள் தமிழ் குற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அந்தப் பகுதிகளை நம்மோடு சேர்க்க வேண்டும், தமிழகத்தோடு இணைக்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அதற்கு மாறாக அங்கே ஏதாவது தவறான வழிகளில் நம்மை பலாத்காரமாக இழுப்பார்களேயானால், அதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தயாராக இருக்கும், தமிழர் தலைவர் கலைஞர் தயாராக இருப்பார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு,

1970 மார்ச் 2] [திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, 1970-71 வருஷத்திய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகிறபொழுது, அதில் இருக்கக்கூடிய சில நல்ல அம்சங்களை வரவேற்று, அதற்கு முன்னதாகச் சில விஷயங்களைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நாகப்பட்டினத்தில் சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை முன் வைத்து, முதலாளிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். சர்வ கட்சிகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிடர் கழகம், காங்கிரஸ், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு, வலதுசாரி கம்யூனிஸ்டு ஆகிய கட்சிகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைத்திருக்கிற நேரத்தில், 32 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். அதிலே சர்க்கார் தலையிட வேண்டும் என்று கோரி, லேபர் ஆபீசர் தலையிட்டு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை 26 முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொண்டு, 8 முதலாளிகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்தத் தொழிலாளிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஞானசம்பந்தம் உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். உடனடியாகத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தலையிட்டு, அந்த 8 முதலாளிகளும் அந்த ஒப்பந்தப்படி கூலி கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்களை நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவை தமிழக அரசு, காங்கிரஸ் அரசு கொண்டு வந்ததுபோல அல்லாமல், உடனே எந்த விதமான அறிவிப்பும் இல்லாமல் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கொண்டு வருகிறபொழுது, நிச்சயமாக அந்த 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை ஒரு தனி நபர் என்ற அடிப்படையில் இல்லாமல், ஒரு குடும்பத்திற்கு என்ற அடிப்படையில் கொண்டுவந்தால்தான், பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் மீதம் இருக்கும். சமுதாயத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொண்டு வந்ததுபோல் அல்லாமல், நல்ல தீவிரமான கொள்கையை, தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல முதலாளித்துவ நாகுகளில் கூட நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டில் 7½ ஏக்கருக்கு மேல் கிடையாது. தென் கொரியா நாட்டில் ஒரு குடும்பத்திற்கு 6½ ஏக்கர் நிலம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்ற நாடுகளில் இப்படி முற்போக்கான அம்சங்கள் வந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய நமது தேசத்தில் இப்படி ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1970 மார்ச் 2]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் பல விதிவிலக்குகளை அளித்தார்கள். உதாரணமாகக் கூற வேண்டுமானால், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வலிவலம் எஸ்டேட் இருக்கிறது. அதற்கு 303 வேலி நிலம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அதிலிருந்து ஒரு குழி நிலம்கூட எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பல டிராஸ்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அது இன்னும் நிலப் பிரபுக்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. அதே போன்று உள்ள விதிவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும். காரி மங்கலம் கிராமத்தில் நாகைத் தமிழ் கல்லூரி நிறுவனத்தார்கூட பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை, டிராஸ்டி மூலமாக வைத்துக்கொண்டு அதைத் தரிசு நிலமாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இந்த நேரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை தரிசாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். முன்னர் அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் இருந்த நேரத்தில் நான் இதை எடுத்துக் கூறியபொழுது, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள். அப்படி உத்தரவு இட்டும், அதிகாரிகள் நோட்டீஸ் விட்டும், என் நிலத்தை சர்க்கார் ஏலம் விடக் கூடாது என்று அதிகாரிகளை மிரட்டி, என் நிலத்தை நான் தரிசு போடுவேன், நீங்கள் யார் கேட்பதற்கு என்று பேசும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்க, டிராஸ்டிகள் பூராவையும் நீக்கிவிட்டு, விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்து, அந்த வகையில் செயல்பட்டால், பஞ்சததைப் போக்க ஏதுவாக இருக்கும். அந்த முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அதேபோல, கரும்பாலைகளுக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு கரும்பின் பெயரால் விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு உத்தரப் பிரதேசத்தில், கரும்பாலைகளைச் சர்க்கார் ஏற்று தேசியமயமாக்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கரும்பாலைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விலக்கை ரத்து செய்து, அதற்கும் உச்ச வரம்பு கட்டி, ஏற்பாடுகள் செய்தால், கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவாசாயிகள் குறைந்த விலைக்கு கரும்பு கொடுக்கமுடியும். மக்களுக்கு ஜீனியும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும். அதோடு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, உத்தரபிரதேசத்தைப்போல, கரும்பாலைகளை தேசியமயமாக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதைப் போன்று, தமிழகத்திலும் கரும்பு சாகுபடிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்கை ரத்து செய்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில், நான்கு லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கணபதியாப் பிள்ளை அறிக்கையில் இருக்கிறது. அவர்களுக் கெல்லாம் நிலம் கொடுக்க, விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதை யெல்லாம் ரத்து செய்யவேண்டும். ஸ்டான்

1970 மார்ச் 2] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

டர்ட் ஏக்கர் பிரிக்கும்போது, அது குடும்ப வாரியாகச் செய்யப் பட வேண்டும். தனி நபருக்கு என்று இருக்கக் கூடாது. அதோடு, வருமான அடிப்படையில் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் இருக்க வேண்டும். வரி அடிப்படையில் இருக்கக் கூடாது. ஒரு வருஷத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் ரூ. 4,800 வருமானம் வருகிறது என்றால், அந்த வகையில் நிலத்தின் தரத்தைப் பிரித்து, ஏற்பாடு செய்தால் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

நிலகிரி மாவட்டத்தில் மலைப் பிரதேசங்களுக்கு, தோட்டக்காடுகளுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியில், கூடலூர் தாலுகாவில் ஏற்காடு மலையில், கொடைக்கானல் தோட்டங்களுக்கு விலக்குகள் அளித்து, பெரும் முதலாளிகளுக்கு அதாவாக இருந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நம் அரசு அவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விலக்குகளை ரத்து செய்ய வேண்டும். நிலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் தோட்டங்களை எடுக்கும்போது, அவற்றிற்கு ஒரு கார்ப்பொரேஷனை அமைத்து, அயல்நாடுகளிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிச் செய்ய வேண்டியதுதான். அதே நேரத்தில், அங்கே ஐன்மத்தில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும், பல விவசாயிகளுக்கு அப்பத்து இல்லாமல் இதைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் பல ஆண்டுக் காலமாக அங்கே விவசாயம் செய்து வந்திருப்பவர்கள். அந்த அகிவாசிகளுக்கும், மலைவாசிகளுக்கும், தமிழர்களாலானும் சரி, மலையாளிகளாலானும் சரி, பாசுபாடு எதுவும் இல்லாமல், நிலத்தை நீண்ட நாட்களாக வைத்திருந்தவர்களுக்கு உரிமை கொடுத்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் தரிசு நிலங்கள் சமவெளியான, காட்டு வெளியாக இருக்கும் நிலங்களில், நிலற்றவர்கள் உழுகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்னும் தமிழ் நாட்டிலும், புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலக்கு ஏமை எளியவர்களுக்குத் தேவையேயல்லாது, வசதியுள்ளவர்களுக்கும், பணப் பொருள்களை ஏராளமாகச் சாகுபடி செய்யும் பணக்காரர்களுக்கும் கொடுக்கிறது. புஞ்சை வரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நியாயமான வரிகள் கிடைக்காமல் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் விலக்கு அளித்துவிட்டு, நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்கு வேண்டாம் என்று செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதேபோல, தஞ்சை நிலங்களுக்கு, வரியை நீக்க எங்களுடைய கட்சி ஒரு யோசனையைக் கூறுகிறது. இருபோக நிலங்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு விலக்கு அளிக்கலாம். ஒரு போக நிலமாக இருந்தால், இரண்டு ஏக்கருக்கு விலக்கு அளிக்கலாம். தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏராளமான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு வரம்பு கட்ட வேண்டும், தஞ்சை மாவட்டம் வலிவலம் இருதயநாதசுவாமி

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1970 மார்ச் 2]

கோவிலுக்கு நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி என்று சொல்லி, வலிவலம் எஸ்டேட்-யில் இருப்பவர்கள், பிளமி குத்தகைச் சீட்டு எழுதி வைத்து, கரம்பை நிலங்களை கூலிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, மீதம் இருக்கும் நல்ல நிலங்களை தாங்களே வைத்துக் கொண்டு, சர்க்கார் லோன் களும் பெற்று, வினாயவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, எண்டோ மெண்டு போட்டுக்கும் சிபாரிசு செய்கிறார்கள். குத்தகை தள்ளுபடி கேட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட இடைத்தரகர்களை நீக்கிவிட்டு, நேரிடைச் சாகுபடிதாரர்களுக்கு நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரியான ஊழல் களைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும்.

அற நிலைப் பாதுகாப்பு அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். கூட்டுறவு சொசைடி அமைக்க நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 21 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் விளையாத புஞ்சைத் திடல்சளை குத்தகைச் சீட்டு எழுதி வாங்குகிறார்கள். பிற்பாடு விளையாத நிலங்களுக்கு என்று பாக்கி போட்டு, வரட்சியால் சேதம் ஏற்படுகிறது. குத்தகை பாக்கி விழுகிறது. இதற்காக ஒரு கமிஷனே அல்லது ஒரு அதிகாரியையோ போட்டு, எத்தனை கலம் பாக்கியிருக்கிறது, எவ்வளவு காலத்திற்கு என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து, பாக்கிகளை ரத்து செய்துவிட்டு, நேரிடையாக சொசைடி மூலம் வருமானம் வரக்கூடிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் வேலையின்மையைப் போக்க வேண்டி ஒரு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு கிட்டத்தட்ட 14 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி ஆகிறது. 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தின் தானியங்கள் வருஷா வருஷம் வெள்ளத்தால் அழிகின்றன. ஆகவே, இந்த நிலைமையை நீக்க குறைந்த பட்சம் பத்துக் கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி, தேவைப்படும் இடங்களில், நீர்ப்பாசனம் கொடுத்து, வடிகால் திட்டம் அமுல் படுத்தி, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிகமாக நிலங்களை ஒதுக்கி, பணிசளைச் செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்ட 1970-71 ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் சிலவற்றை சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருப்பது போல், பொருளாதார நிலை அசைவற்று இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் நேற்று குறிப்பிட்டது போல் உலகத்திலேயே பொருளாதார நிலை மந்தப்பட்டிருக்கிற இந்த நிலையில், பொது மக்கள் மகிழ்ந்து வரவேற்கும் நிலையில் ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையை தத்ததற்கு அவர்களுக்கு பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்

1970 மார்ச் 2]

பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், மிகப் பெரிய சோஷலிசவாதிகள், பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் சோஷலிசத்தைக்கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லும் இந்த நேரத்தில், மத்திய சர்க்காரில் இன்றைக்குப் பொறுப்பில் இருக்கும் கட்சிக்காரர்கள் சோசலிசம் பற்றிச் சொல்லும் நேரத்தில், அப்படிப்பட்ட மிகப் பெரிய, அதிதீவிர சோசலிச வாதிகள், புகுத்த தயங்குகிற நல்ல திட்டங்களை நம்முடைய அமைச்சரவை இந்த அறிக்கையில் தந்திருப்பது, அண்ணாவின் வழியில் கழக அரசு தமிழகத்தை சிறப்பாக நடத்திச் செல்வதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்று தெரிவிக்கக் கடமை பட்டிருக்கிறேன். மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள உறவு முறைகள் மத்திய மாநில அரசுகளின் அதிகார வரம்பு பற்றிய பிரச்சனை, அண்ணா அவர்களின் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டம், அண்ணாவின் உரிமைக்குரல், எழை எரிய மக்கள் மீது பரிவு ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கி ஒன்றாக இணைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால்—அது மிகையல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பிறகு அவருடைய கல்லறையில் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட மலர் வளையங்கள்—எல்லாம் வாடிப்போகின்ற தன்மை படைத்தவை. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது அண்ணா அவர்களின் சமாதிக் சமர்ப்பிக்கும் புகழாமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நாங்களும், விவரம் தெரிந்து பொதுமக்களும் ஆதரித்துப் பாரட்டுகின்ற நேரத்திலே, மதிப்பிற்குரிய நமது சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சட்டமன்றத்திலும் வெளியிலேயும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தவறான கண்ணோட்டத்திலேதான் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'ஒப்பாரி' என்று ஒரே வரியில் முடித்துவிட்டார்கள். அவர் மட்டுமல்ல, நேற்றைய தினம் பேசிய திரு. மகாதேவன் பிள்ளை அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசும்போது, 'ஆமைக்கறி எங்கே, கடல் பாசில் செய்த அல்லா எங்கே?' என்று கேட்டார்கள். திரு. மகாதேவன் பிள்ளை அவர்கள் சைவமா, அசைவமா, அல்லது வீர சைவமா என்று தெரியவில்லை. அவருக்கு வேண்டியதெல்லாம் கடல் பாசியில் செய்த அல்லா, ஆமைக்கறிதான். இதேபோல்தான் இருக்கிற நிலைமையை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் உணர மறுத்து வருகிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழகத்திலே இருபது ஆண்டுகளாக எதிர்க்கட்சியாக இயங்கியது. பற்பல திட்டங்களை பற்றிச் சொன்னது. முக்கியமான திட்டங்களை தேர்தல் அறிக்கையிலே தந்தது. சில சந்தர்ப்பங்களில், தேவைப்படுகிறது என்று கருவிய நோங்களில் சில யோசனைகளை அரசுக்குச் சொல்லியது. அம் மாதிரியான திட்டங்களில் ஒன்று தான் கடல் பாசியிலிருந்து அல்லா தயாரிப்பது, ஆடுகளை வளர்த்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவது என்பதாகும். காங்கிரஸ்காரர்கள் அவர்களுக்குப் பிடிக்கிற பண்டங்களையேதான் இங்கு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராகு]

[1970 மார்ச் 2]

கிறார்கள். அரசாங்கம் எவ்வளவோ பிரச்சினைகளை தீர்த்துவருகிறது. கூலம் சீர்திருத்தப் பணி, சேலம் உருக்காலை, தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்களைச் செய்துவருகிறது. இவற்றையெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் விட்டுவிட்டு, காவேரி நீரை நகரத்திற்குக் கொண்டுவரும் பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு, தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தை விட்டுவிட்டு எதை எதையோ பேசுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி செய்வதாக இருந்தால், நாம் எல்லோரும் இந்த நல்ல திட்டங்களுையெல்லாம் விட்டுவிட்டு கடலுக்குத்தான் போக வேண்டும். காங்கிரஸ் என்ற கப்பல் இன்று கடலில் கவிழ்ந்து போயிருக்கிறது. அந்தக் கவிழ்ந்த கப்பலில் எங்கோயும் தள்ளப் பார்க்கிறார்கள்.

அடுத்தப்படியாக, நீங்கள் என்ன செய்துவிட்டீர்கள், எல்லாம் நாங்கள் போட்ட திட்டம்தானே. நாங்கள் போட்ட திட்டத்தையே தான் நீங்கள் விஸ்தரித்திருக்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசி வருகிறார்கள். நாங்கள் இப்போதுதான் புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் புதிதாக வந்திருக்கிறோம் என்பதற்காக இந்த சட்டமன்றத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டோமா? இந்த மின்விளக்குகள் எல்லாம் தேவையில்லை என்று எடுத்துவிட்டோமா? இந்த ஒலிபெருக்கி தேவையில்லையென்று அதை விட்டுவிட்டோமா? நீங்கள் இவையெல்லாம் நல்லது என்று செய்தீர்கள். நீங்கள் செய்த நல்லவைகளை அதிகரிக்கிறோம். நீங்கள் போட்ட திட்டங்களைத்தான் விஸ்தரிக்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்த விஸ்தரிப்பிலேயே வித்தியாசம் இருக்கிறது. நல்ல திட்டங்களை நாங்கள் துரிதமாக விஸ்தரிக்கிறோம். உங்களுடைய திட்டங்கள் எல்லாம் இருபது அண்டுக் காலத்தில் அமை வேதத்தில் நகர்ந்தது. நாங்கள் துரிதமாக விஸ்தரிக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, 'நாங்கள் அல்லவா உங்களுக்கெல்லாம் ஒட்டுரிமை கொடுக்கோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். வாயது வந்தவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை என்பது அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போல் நாங்கள்தான் செய்தோம் என்றும், எங்கள் கட்சிதான் ஒட்டுரிமை கொடுத்தது என்று சொல்வதும் சரியல்ல. இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தது. அங்கு ஒட்டுரிமை கிடைக்கவில்லையா? ஒருவேளை அவர்கள் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய தலைமையில் இருப்பதாலோ என்னவோ அவர்களுடைய பாடங்களில் கோளாறு இருக்கிறது. அகவே, அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் இந்த அரசு தவறு இமைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு சிலர் உணவு உற்பத்தி நல்ல மறையிலே செயல்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். திரு. காசிராமன் அவர்கள் பேசும்போது, "உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அகங்காக உமவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்" என்று நாகக்காகப் பேசிவிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாகிய அவர்கள் காலக்கிலே பெருகாத உணவு உற்பத்தி, இப்போது அதிகமாகியிருக்கிறது.

1970 மார்ச் 2]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

இதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் காலத்தில் ஏன் உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஆட்சியில் உணவு உற்பத்திக்குத் தக்க ஆக்கம் தரவில்லை. உழவர்களுக்கு உரிமை வழங்கவில்லை. கழக ஆட்சியில் நல்ல ஊக்கம் கொடுத்ததன் விளைவாக உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. இதை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல புரட்சிகரமான திட்டங்களை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 'அனைத்து மாநில கடன் ஆணைக்குழு' ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குக் கடன் தருகிறது. பிறகு கடனைத் திரும்ப வசூலித்துக்கொள்கிறது. இந்த ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி, 'இந்தப் பிரச்சினை தள்ளிவிடுவதற்கில்லை, யோசிக்க வேண்டும்' என்ற முறையில் 'இந்து' பத்திரிக்கை எழுதியிருக்கிறது. மெயில் பத்திரிகையும் இந்த யோசனையை வரவேற்று எழுதியிருக்கிறது. மத்திய அரசானது உலக பாங்கியிலிருந்து அதிகமான தொகையை குறைந்த வட்டிக்கு வாங்குகிறது. மாநிலங்களுக்கு அந்தத் தொகையை கடனாகக் கொடுக்கும்போது குறைந்த தவணைகளில் அதிக வட்டிக்குக் கொடுக்கிறது. இதைப் பற்றித் தமிழக அரசு மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களும் சேர்ந்து மத்திய அரசுக்கு விடப்பட்ட உரிமை குரலாக இது அமைந்திருக்கிறது.

நண்பர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர் வழக்கறிஞர் நல்ல முறையில் வாதாடினார். ஆனால் அவருடைய வழக்கு தோற்றுப் போகிற வழக்காகத்தான் இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் என்னென்ன சொன்னீர்களோ, அதைத்தானே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நாங்கள்—கான்ஸ்டிடியூஷன் அரசியல் சட்டத்திற்கு அடங்கித்தான் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டோம். மத்திய மாநில அரசுகளின் உரிமைகளைப் பற்றி நாங்கள் மட்டும் பேசவில்லை. 1961-ம் ஆண்டு அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரவேண்டுமென்று அப்பொழுதே கேட்டிருக்கிறார் என்பது போன்ற விவரங்கள் விவாதக் குறிப்புகளில் இருக்கிறது. ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களான அவர்கள் மத்திய அரசை பணிவாகக் கேட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் அமைந்த அரசு, கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் இருந்துவரும் அரசு கொஞ்சம் அதிகாரத்துடன் கேட்கிறது. இது ஒன்றும் புதிய கோரிக்கை அல்ல. மேலும், இந்தக் கோரிக்கை தமிழகத்திலிருந்து

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1970 மார்ச் 2]

மட்டும் வருகிற கோரிக்கை அல்ல. பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும், அனைத்து மாநிலக் கடன் ஆணைக் குழு வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். காங்கிரஸ் பெரியவர்கள் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கை நமது மாநில நிதியமைச்சர் அவர்கள் மட்டும் எழுப்புகின்ற கோரிக்கை அல்ல. மேலும் வரி உயர்வு பொதுமக்களைத் தாக்காதா, பொதுமக்களைப் பாதிக்கும் வண்ணம் இருக்கிறதே என்று சொல்கிறார்கள். நாம் சோஷலிசம் பற்றிப் பேசுகிறோம் நாம் பேசுவது திரு. காமராஜர் பேசும் சோஷலிசம் அல்ல. காமராசர் அவர்கள் பேசுகிற சோஷலிசம் என்னவென்றே புரியவில்லை இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்த சோஷலிசம் பற்றி அவருக்கே புரியாது. பேசப் வருக்கும் புரியாது, கேட்பவர்களுக்கும் புரியாது. பேசுபவர்களுக்கே புரியவில்லை கேட்பவர்களுக்கு எப்படி புரியும்? “ப்ரூன் தி ரிச் அண்ட் பே தி பூர்” என்பதை ஒரு கட்சியும் தரலாம். பணக்காரர்களிடத்திலே இருக்கிற செல்வத்தை எடுத்து ஏழை எளியமக்களுக்குத் தரலாம் என்பது ஒரு புறமிருக்க எந்த அளவிற்கு அவ்வாறு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

மண்ணிற் கலந்திடமோ?—தெற்கு

மாகடலுக்கு நடுவினிலே அங்கோர்

கண்ணற்ற தீவினிலே--தனிச்

காட்டினிற் பெண்கள் புழுங்குகின்றர் ” என்று பாரதியார்

இலங்கையைப்பற்றி பாடினார்கள். அந்த இலங்கையிலிருந்துதான் தமிழர்கள் அகதிகளாக திரும்புகிறார்கள். இந்த இலங்கைவாழ் அகதிகளுக்காக மறுவாழ்வு அளிக்கும் திட்டமாக மலைத்தோட்ட மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்றை பத்துக் கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த அகதிகளின் நல்வாழ்வின்காக மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்த அகதிகளை தண்டகாரணயத் திட்டம் என்ற திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்தார்கள். அப்படி செலவழித்த பிறகு இறுதியில் அந்த அகதிகள் அங்கே இல்லையென்று சொல்லப்பட்டது என்றாலும் பணம் பாழாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அவ்வளவு பணம் செலவழித்த மத்திய அரசாங்கம் இலங்கையில் இருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு என்கிறபோது ஏதோ கண்துடைப்பாகதான் உதவி செய்கிறதே தவிர, ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே மாநில அரசாங்கத் திட்டங்களை ஏற்று இன்னும் நல்லமுறையில் உதவி செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு விடைபெறுகிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் திடீரென்று வந்துவிட்டதே என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். புரட்சிகரமான உண்மை சோஷலிசத் திட்டம் என்கிறபோது சொல்லிவிட்டா வரும்?

1970 மார்ச் 2]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

61-லே அரசாங்கக் கணக்குப்படி 6 லட்சம் கிடைக்கும் என்றார்கள். 6 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் வந்தது. அந்த நிலை ஏற்படக்கூடாது என்கிற காரணத்தினால்தான் திடீரென்று வந்தது.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை—மத்திய மாநில உறவு பற்றியது. குடிமக்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்கிறபோது ஒரு நாடு அமைகிறது. ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு ஆட்சி தேவை. அந்த ஆட்சிக்கு அதிகாரம் தருவது சட்டம். சட்டத்தை அமைத்து கொள்வது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் அமைந்த அவை. அந்த அந்த அரசுகள் தன்னாட்சி நிலையில் செயல்படுவது ஒன்றுதான் மேலும் மேலும் குடிமக்கள் பல நன்மைகளை அடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும். மாநில உயாட்சி ஒன்றுதான் அதற்கு வழி என்கிற இந்த அவ்வோடு சொல்லி பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் எவக்குப் பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் “வரியைக் குறைத்து வசதியைப் பெருக்குவோம்” என்று சொல்லி வந்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டதா என்றால் இல்லவே இல்லை. மொத்த வருமானம் கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய்க்கு அதாவது 288 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் அந்த அளவுக்கு வரிகள் மிக அதிகமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. வரிகள் உயர்ந்திருக்கின்ற அளவுக்கு வசதிகள் பெருக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 8 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இதில் சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் பாதிக்கப்படக் கூடிய அளவுக்கு வரி போடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எப்படிக் கூறினாலும் மக்கள் தலையில் தான் இந்த வரிப்பளு விழப்போகிறது. தனிப்பட்ட நபரிடம் இருந்து எதுவும் வருவதில்லை.

குறிப்பாக, இன்றையதினம் ரேடியோ, கெடிகாரம், சிமென்ட், மின்சாரப்பொருள் முதலியவற்றின் மீது வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இது பொதுமக்களைத்தான் பாதிக்கப்போகிறது. பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்கிறார்கள். அந்த பசுமைப் புரட்சிக்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பதே மின்சார மோட்டார், பம்புகள், பல்புகள் முதலியவைதான். இவை சாதாரண விவசாயிகளைப் பாதிக்கக் கூடிய நிலையில்தான் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் விதிக்கக்கூடிய வரிகளும் இதில் சேர்ந்தால் கேட்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தஞ்சை மாவட்டம் போன்று வடாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் உணவு உற்பத்தியில் தலைசிறந்த நிற்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் மின்சார மோட்டார்கள் தான். இப்போது அதிகப்படுத்துகிற வரி அந்த

[திரு. இல. பலராமன்]

[1970 மார்ச் 2]

விவசாயிகளை எல்லாம் பெரிதும் பாதிக்கும். இதனால் பசுமைப் புரட்சி தடைபடாதா என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்று இங்கே கூறுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் டிராக்டர் சாதனங்களின் மீதான வரியையும் 7-ல் இருந்து 9-ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதுவும் விவசாயிகளைத்தான் பெரிதும் பாதிக்கும். இவற்றை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தன்னாட்சி உரிமைபற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். தன்னாட்சி உரிமை என்கிற குரல் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை கோரிக்கையின் மறு ஒலியோ என்று தோன்றுகிறது. ஒரே மொழி பேசுகின்ற மாநிலத்திலேயே இன்றைக்கு தங்கள் தங்கள் பகுதி தனியாகவேண்டுமென்ற தன்னாட்சிக் கோரிக்கையும் அதன்மீது கலவரம், புரட்சி எல்லாம் நடந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நாளை நம்முடைய மாநிலத்திலேயே பாண்டியநாடு தனித்துப்போகவேண்டுமென்கிற கிளர்ச்சி எழுந்தால் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. இப்படி தன்னாட்சிக்கோரிக்கை திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையாக இருக்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்த ஆசைப் படுகிறேன். இது போகப்போக பல சிக்கல்களில் கொண்டு போய்விடும்.

ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் தொழில்கொள்கை சம்பந்தமாக—தட்டினால் தங்கம், வெட்டினால் வெள்ளி, இடித்தால் இரும்பு என்றெல்லாம் உற்சாகமாகப் பேசிவந்தார்கள். ஆட்சிக்கு வந்து மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. தட்டிக் தங்கம் எங்கே எடுத்தார்கள், வெட்டி வெள்ளியை எங்கே எடுத்தார்கள் என்பதாக எல்லாம் கேள்வி எழும்புகிறது.

இன்றைக்கு என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு எல்லாம் 10 ரூபாய் நிவாரணம் அளித்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போட்ட மாதிரியாகத்தான் இது இருக்கிறது. விலைவாசிகள் ஒரேயடியாக உயர்ந்துகொண்டே போகின்றன. 1967-இல் அறுநாறு சொச்சம் இருந்தது 68-இல் 701 ஆயிற்று. 69-இல் 717 ஆயிற்று. 70 பிப்ரவரியில் 774-ஆக உயர்ந்தது. 70 மார்ச்சில் 804 புள்ளியாக—ஒரு மாதத்தில் 30 புள்ளி உயர்ந்துவிட்டது. இந்த நிலையில் ஏழைத் தொழிலாளர்கள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள் இவர்களுடைய நிலை எல்லாம் என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

விவசாய மக்கள் அதிகமாக உள்ள கிராமங்களுக்கு சமூக நலத்திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகமிகக் குறைவு என்பதை சுட்டி காட்ட விரும்புகிறேன். எல்லா ஆண்டுகளையும் விட இந்த ஆண்டு மிக குறைவு. நகர்ப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு கூவம் நதிச்சீர்திருத்தச் திட்டம், காவேரி நீர்த்திட்டம் என்றெல்லாம் செய்தால் போதாது.

1970 மார்ச் 2]

[திரு. இல. பலராமன்]

விவசாயிகள் நல்லமுறையிலே வளம்பெற, அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே உரம் தர முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி யூரியா போன்ற ரசாயன உரங்களுக்கு வழங்கிய பங்கீட்டு மானியம் போன்ற இவை இல்லாமல் இப்பொழுது விவசாயிகள் உரங்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 100 கிலோ கொண்ட மூட்டை என்பது இல்லாமல் இப்பொழுது 40 கிலோ அல்லது 50 கிலோ என்ற அளவுக்கு இருப்பதை முழு விலை கொடுத்து வாங்கக் கூடிய பரிதாபமான நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர் வரிசையிலே இப்போது இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபொழுது பம்பாய் மாநிலத்தை இந்த மாநிலத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டி இந்த மாநிலத்திலே வேலை வாய்ப்பு குறைவாக இருக்கிறது என்று பேசியிருக்கிறார்கள். பம்பாய் மாநிலத்தில் 43% சம்பாதிக்கின்ற வர்களின் எண்ணிக்கை ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே 31% தான் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களால் பேணிக் காக்கப்படுகிறவர்கள் 69% பேர் இருக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் சுட்டிக்காட்டித் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அன்றைக்குக் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு தொழில் வாய்ப்புக்கு என்ன வழி என்று பார்த்தால் இதிலே இல்லவே இல்லை. கிராமப் புறங்களிலே உள்ளவர்கள் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் அதிக சதவீதமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு மாற்று வழிபற்றி ஒன்றுமே இதிலே சொல்லப்படவில்லை. விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொண்டு வாழ விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்யக்கூடிய முறையிலே இந்த அரசு எந்தவிதமான திட்டம் இதிலே கூறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கல்வி மானியத்தின்கீழ் சமூக கல்வி என்பதன்கீழ் கிராமப்புறங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய தொகை போதவே போதாது. மரத்தடியிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகள் மிகக் கேவலமான முறையிலே இருப்பதைத் தவிர்க்க மேலும் பண ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பொதுவாக இந்த அறிக்கையிலே கிராமப்புறங்களுக்குப் போதுமான அளவு பணம் ஒதுக்காததையும் திட்டங்களை வகுக்காததையும் வன்மையாகக் கண்டித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை நான் மனமார வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையால் ஒரு சாராருக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆம் குறைகூறித் திரிய எகேனும் அகப்படாது என்று அலையும் சாங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இனி வேலை இல்லைதான். மாநில அரசிடமுள்ள அவலையும் தன்னிடமுள்ள உபியையும் கலந்து தின்னும் போக்கு மத்திய

[திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1970 மார்ச் 2]

அரசிற்கு இருக்கும்வரையில் 15 பக்கங்களுக்கு நிதி நிலை அறிக்கையில் மத்திய அரசுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்திருப்பது போதவே போதாது; 48 பக்கங்களையுமே அதற்கு ஒதுக்கியிருக்கலாம்.

அரசியல் சட்டத்தில் கொடுத்த வரிகளை விதிக்கும் உரிமை அனைத்தையும் மத்திய அரசு வைத்துக் கொள்ளும் வரை நம் குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து மத்திய அரசு தப்ப முடியாது. நம் உரிமைக் குரல் ஓயாது. எதினுமே முன்னேடியாக இருக்கும் நம் தமிழக அரசு, மத்திய-மாநில அரசுகளின் உறவு குறித்து மறு பரிசீலனை செய்ய, அரசியல் விற்பனர்களைக்கொண்ட குழு அமைத்தது அரசியல் தீர்க்க தரிசனமாகும். காலப் போக்கில், இந்த அணியில் பல மாநிலங்கள் சேருவது உறுதி என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறைந்த நிதி வருவாய் இருந்தும், மத்திய நிதிக் குழுவிடம் நம் குரல் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காநாலும், மிகுந்த விவேசத்துடனும் அரசியல் யுகத்துடனும் சிக்கனமாகவும் நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினைத் தயாரித்ததற்கு எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்.

சேலம் உருக்காலைக்கு முன்னேடியாக கஞ்சமலைப் பகுதியில் சரங்கம் வெட்டுதல், அரக்கோணத்தில் வார்ப்பட தொழிற்சாலை, ஆலங்குளத்தில் சிமிட்டி, காஞ்சியில் நளினப் பட்டு நெசவு, தாத்துக்குடியில் உர உற்பத்தி மற்றும் ரப்பர் சரடு தொழிற்சாலை விஞ்ஞானத்திற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள் கலவைத் தொழிற் கூடங்கள் நிறுவுவது இவையனைத்தும் நம் கைகள் எப்படித்தான் கட்டப்பட்டாலும், தமிழகத்தின் தொழிற் முன்னேற்றத்திற்கு இந்த அரசு முடிந்ததனைத்தும் செய்யும் என்பதற்கு சான்றுகளாகும். காங்கிரஸின் அலங்கோல அட்சியின் கொள்கை விளைவால் மூடிக்கிடந்த 27 ஆலைகளில் 13 பஞ்சாலைகளைத் திறக்க வழிவகை செய்து, இந்த அரசு சன் மனிகாபிமானத்தைக் காட்டிக் கொண்டது. இலங்கை அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியது. அரசு ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் சிறப்புப்படி ஈடுபாய் 10 தருவது, அசிரியர்களுக்கு இலவச மருத்துவ உதவி, திருமணக் கடன் வசதி, வீட்டு வாடகைப் படி, கைத் தறிக் கடன் சலுகைகள், ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு, குடிசைகள் சீரமைப்புக்கு ஒரு கோடி, குறைந்த நில உச்ச வரம்பு இவையெல்லாம் இந்த அரசு தமிழகத்திற்குச் சூட்டிய மாலையில் ஒளிவீசும் நல்லுத்துக்களாம்.

என் தொகுதியான பழனிப் பகுதியில் தொடக்க சுகாதார நிலையம் அமைக்க முன்வந்ததற்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசின் ஆய்வில் உள்ள கொடைக்கானல்-பழனியை இணைக்கும் மலைப்பாதைத் திட்டம், மதுரை கோவை மாவட்டங்களின் பொருளாதார உருவத்தை இன்னும் கவர்ச்சியாக்கும் என்பதால் இந்தப் பணியினை துரிதமாக்க வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், பழனிக்கும் பாஸு

1970 மார்ச் 2] [திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சமுத்திரத்திற்கும் குறுக்கே பாலம் அமைத்தல், பாலாறு பொருந்தலாறு திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தல் மூலம் என் தொகுதி மக்களின் நீண்டகாலத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தில் வேலைவாய்ப்புகள் பெருகவேண்டுமானால் மத்திய அரசு, சேலம் உருக்காலை, சேதுசமுத்திரம் திட்டங்கள் அமல் செய்யவேண்டும்.

இறுதியாக நில உச்ச வரம்பை 15 ஏக்கர் என திடீரென சாமார்த்தியமாகச் செய்தது, புரட்சிகரமான திட்டங்கள் கொண்டு வருவதால் யாருக்கும் நாங்கள் சனோத்தவர்கள் அல்ல என்று தெளிவாக்கி காட்டியதோடு, இந்த அரசு ஏழை உழவர்கள்களின் அரசு என்று நிரூபித்துவிட்டதற்காக எனது மனமார்த்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைத்தவிர அரிசன நலனுக்காக இந்த ஆண்டு 5.19 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, சபைமுன் வைக்கப் பட்டிருக்கும் 1970-71 வது வருடத்துக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது சட்டசபைக் கட்சித் தலைவர் தோழர் மாரிமுத்து நேற்றுப் பேசியபோழுது “வளர்ந்துவரும் மக்கள் தொகையையும் கடந்த வருட நிதி நிலை அறிக்கையையும் அளவுகோலாகக் கொண்டு நாம் இன்றுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை அளந்து பார்த்தால் இதை முற்போக்கானதென்றே, நிலைமைகளைச் சாமாளிப்பதற்கு போதுமான தென்றே கருதமுடியவில்லை” என்று கூறினர். அதே கருத்தைக் கொண்ட நான் இதன் உள்ளே புகுந்து இந்தப் பிரச்சினைகளை மேலும் விளக்க விரும்பவில்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் விசேஷமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த அறிவிப்பைப்பற்றி மட்டும் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அறிவிப்புப் பல்வேறு விதமான இடர்பாடான உணர்வுகளையெல்லாம் கடந்து அரசியல் கட்சிகளிடையே இருக்கிற உறவில் முறிவு ஏற்படுமோ என்ற நிலைமையிலே இருந்தாலும்கூட அதையும்கூட பொருட்படுத்தாமல் மிகத் துணிவோடு நல்ல முறையிலே அந்த அறிவிப்பு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிவிப்பு மாநிலத்திலே இருக்கிற மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பையும் எதிர்ப்பு, ஆதரவு நிலைமைகளையும் உண்டாக்கியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, தேசத்தின் மற்றப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்களும் சரி, அரசாட்சி செய்கிறவர்களும் சரி, அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்து அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கின்ற நிலைமையையும் உண்டாக்கியிருக்கிறது. இந்த அறிவிப்பிலே இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்துச் சமூக நீதியை உண்டாக்குவதற்கான மனோபாவம் பிரதிபலிக்கிறது. ஆனால் இந்த அறிவிப்பு

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1970 மார்ச் 2]

எப்பொழுது அமலுக்கு கொண்டுவரப்படும், எந்த முறையிலே சட்டம் செய்யப்படும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடவில்லை. அது இல்லாத காரணத்தினாலே முன்பு இந்தச் சபைக்கும் அரசுக்கும் ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது நில உச்ச வரம்பிலே குறைவு பண்ணிய நேரத்திலே அந்த நில உச்ச வரம்பினால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பல்வேறு முறைகளிலே அதைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குழப்பமடைந்திருக்கிறார்கள். ஆத்திரப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பழைய பத்திரங்கள் கிடைக்கவில்லை. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிப் பதிவு செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று தகவல்கள் வருகின்றன. எந்த நேரத்திலேயும் பழைமைகளை மாற்றிப் புதுமைகளை தோற்றுவிக்கும்பொழுது இதுபோன்ற நிலைமைகள் ஏற்படத்தான் செய்யும் என்பதற்கு சான்றுகள் இருக்கின்றன. காலாகாலத்திலே இவற்றைச் செய்யாத காரணத்தால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுவது சண்டைச் சச்சரவுகள். கொலை நடப்பது ரத்தக்கிளறி ஏற்படுத்தல் போன்ற காரியங்கள் நடப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகவே இது காலத்திலே உணர்ந்து செய்யப்பட்ட காரியம் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. இந்தக் காரியத்தை இந்த மாநிலத்திலும் சரி, நாட்டிலும் சரி, முற்போக்கான எண்ணம் கொண்டவர்கள் அவ்வளவு பேரும் ஒன்றாக நின்று பாராட்டி வரவேற்கிறார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது காலநிலைக்கு ஏற்ற ஒரு அறிவிப்பே தவிர, விசேஷ அறிவிப்பு என்று சொல்ல முடியாது. இதையிட விசேஷமான அறிவிப்பு இதற்கு முன்னால் இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த ராஜ்யத்திலும் சரி, மற்ற ராஜ்யங்களிலும் சரி, சிந்திக்காத பிரச்சினையான படியரிசித் திட்டம் இந்த மன்றத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது உலகமே வியக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருந்தது. அந்தப் படியரிசித் திட்டம் அடுத்த மாவட்டங்களுக்குக்கொண்டு செய்ய முடியாமல் சிறுசுச் சிறுசு குறைத்து தேய்ந்துபோன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பரபாப்பு அடையக்கூடிய திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதை விரிவுபடுத்த முடியாது சீரழிந்துபோன நிலையைப் பார்க்கும்போது, பரபாப்பு அளிக்கக்கூடிய அறிவிப்புகள் மட்டும் போதாது, சரியாக அமல் நடத்துவதற்கான அஸ்திவாரங்களும், சாதனங்களும் வைத்துக் கொண்டதான் செய்யவேண்டுமென்ற அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது படியரிசித் திட்டம் வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அளிப்பது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருமானத்தின் வரம்பு 200 ரூபாய் என்று வைத்திருப்பது இன்றைய நிலையில் மிகக் குறைவானவர்களுக்கு மட்டுந்தான் பயன்பெறும் நிலை இருக்கிறது. வருமான அடிப்படையை உயர்த்த வேண்டும், இது மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை மற்ற ராஜ்யங்கள் எல்லாம் கூட கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கக் கூடிய வகையில் காரியமாற்ற வேண்டும்.

1970 மார்ச் 2]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இன்று நிலத்தில் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் பலவிதமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். கூலிக்கு விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலம் இல்லாத விவசாயிகள், குத்தகை விவசாயிகள், வார விவசாயிகள் என்று பல்வேறு விதமாக இருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு நிலத்தை விடுகின்ற சிலர், தொடர்ந்து குத்தகைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அந்த நிலம் தேவையில்லாத காரணத்தால்தான், நேரடியாக விவசாயம் செய்ய முடியாத காரணத்தால்தான் அம்மாதிரிக் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குத்தகை நிலங்களை இவர்களுக்கே அளித்துவிடுவதற்கான வழிமுறைகள் வருங்காலச் சட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரிச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது முன் தேதியிட்டு உருவாக்க வேண்டுமே தவிர, சட்டம் கொண்டு வருகின்ற நாளில் இருந்து அமலாகும் என்ற நிலையில் இருக்கக் கூடாது.

பல விவசாயிகள் பிறர் நிலத்தில் விடு கட்டி குடியிருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலம் அவர்களுக்கே உரிய ஒன்றாகச் செய்வதற்கான ஏற்பாடும் சட்டத்திலே இருக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே நில அமைப்பிலே இருக்கிற நிலைமைகள் பழமையான காலத்திலே உருவாக்கப்பட்டவை. அதை மாற்றியமைக்காத வரையில் இம்மாதிரி முற்போக்கான திட்டங்களால் பலன் ஏற்படுமா என்பது சந்தேகம். இப்போது இந்தக் காரியத்தை எல்லாம் எதிர்ப்பவர்களுக்கு நான் ஒரு கருத்தைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலத்திற்கு மட்டும்தான் உச்ச வரம்பு, நிர்ணயிக்க வேண்டுமா, மற்றவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாமா, நாங்கள் மட்டும்தான் இரிச்சு வாயர்களா, கையாலாகாதவர்களா என்று கேட்கிறார்கள். இதிலே சமூக நீதியை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். கீழே இருப்பவர்கள் மேலே உயர வேண்டும். அதற்காக மற்றவர்களுடைய வசதியைக் குறைப்பது நோக்கமல்ல. சமூக நீதியை உண்டாக்குவதுதான் நோக்கம். இதை எதிர்ப்பவர்கள் சமூகத்தில் எஜமானர்கள் நிலையில் இருப்பவர்கள்தான்; ஆதிக்கம் செப்கிறவர்கள்தான். அவர்கள் எதிர்க்கக் காரணம் பொருளாதார நிலையைக் குறைக்கிறோம் என்பதால் அல்ல, எஜமானத் தன்மை மாறுகிறதே, ஆதிக்கத் தன்மை மாறுகிறதே என்பதுதான் காரணம். பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வந்தநிலை மாறும் போது எதிர்ப்புத் தோன்றுவது இயல்பு.

பாரளுமன்றத்தில் பாங்குகளை எடுத்துக் கொள்ளும் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அதிகமான நஷ்ட ஈட்டைப் பெரும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கிறார்கள். இந்த காரியத்திலும் அதுபோன்ற நிலைமைகள் உண்டாகக் கூடும். இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் ஆங்காங்கு மிச்சமாகக் கிடைக்கக் கூடிய நிலம் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த நிலத்தை

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

[1970 மார்ச் 2]

விநியோகம் செய்வதிலே சரியான முறையைக் கையாள வேண்டும். சரியான முறையைக் கையாளாவிட்டால் குழப்பமும், கஷ்ட நஷ்டமும் உண்டாகும். இந்தக் காரியத்தைச் செய்யும்போது துரதமாகவும் நியாயமாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பல பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சம்பந்திய பத்திரிக்கைக் குறிப்பின்படி சென்னை நகரத்தல் கூட 20 சதவிகிதம் பேர்களுக்கு வீடு இல்லாத நிலை இருக்கிறது என்ற விவரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் எடுத்துக்கொண்டாலும், நகரங்களில் எடுத்துக்கொண்டாலும் வீடு இல்லாதவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்க்காமல் வட்டுவிட முடியாது. சேரிகளை ஒழிப்பதற்காக ஏழு வருஷம் என்று ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு தல்ல அம்சம். ஒவ்வொரு காரியத்தைச் செய்கிறபோதும் இந்த அரசு ஒரு காலவரையறைக்குள் முடிப்பது என்ற வைராக்ஷியத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் சிறப்பாக இருக்கும்; பாரட்டக் கூடியதாக இருக்கும். நகரத்திலே வீடுகளை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்கள் தாங்கள் குடியிருப்பதற்கான வீட்டை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்ற வீடுகளை நியாயமான வாடகைக்கு கொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். தங்களுடைய தேவைக்கு அதிகமாக வீடு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் நஷ்ட ஈடு பெற்றுக் கொண்டு அதை அளித்துவிட வேண்டும். அப்படித் தயாராகாவிட்டால் வீடு எங்கே இருந்தாலும், நிலம் மிச்சமாக எங்கே இருந்தாலும் ஜனங்கள் தாங்களே பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தயாராகிவிடுவார்கள். என்ற நிலைமையை உணரவேண்டும். இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறவர்கள், சட்டபூர்வமாக இந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகிறதே என்று மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டுமே தவிர, அதற்கு எதிர்ப்புக் காட்டி சிக்கல்களை ஏற்படுத்துவதோ, குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவதோ சரியல்ல. மற்றவர்கள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். அதன் விளைவாக ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் இப்போதுள்ள நிலையை விட அதிக வேதனை அளிக்கத்தக்கதாக இருக்கும்.

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது எல்லா அம்சங்களையும் சேர்த்து முழுச் சட்டமாகக் கொண்டு வர வேண்டுமே தவிர, உச்சவரம்பைக் குறைத்து விட்டோம் என்று மட்டும் செய்தால் போதாது. பழைய உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் விடுபட்டதையும் இதிலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒரு முழுமையான சட்டமாக இப்போது தயாரிக்க வேண்டும். கிடைக்கின்ற நிலத்தை மற்றவர்களுக்கு வழங்கும்போது அரிசனங்களுக்கு முதலிடம் அளிக்க வேண்டும். அரிசனங்களுக்கு இப்போது பல சலுகைகள் காட்டப்படுகிறது என்றாலும் கூட, அவர்கள் சமுதாயத்தில் மதிக்கப்படுகின்றவர்களாக ஆகவில்லை. அதற்குக் காரணம் பொருளாதாரத்திலே பலகிணமாக

1970 மார்ச் 2]

[திரு. எம். சுசேந்திரன்]

இருப்பதுதான். அவர்களைப் பொருளாதாரத்தில் பலப்படுத்தாத வரை எத்தனை சலுகைகளை அளித்தாலும் போதாது, கல்விக்காக எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்தாலும் போதாது. பொருளாதாரத்தில் அவர்களைப் பலப்படுத்தும் வகையில் நிலத்தை வழங்கும் போது முதலில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது கிடைக்க இருக்கின்ற இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலத்துடன் அதிக நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. காட்டு இலாகாவின் கையாலை ஏராளமான நிலம் உபயோகம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவற்றை விவசாயத்திற்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதிலே எவ்விதத் தடையும் இருக்க நியாயமில்லை.

ஆனால், பழைய காலத்திலிருந்து இருக்கிற சட்டங்கள், இருக்கிற விதிமுறைகள் அதற்கும் தடையாக இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. வளர்ந்திருக்கிற காடுகளைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. காடுகளாக இல்லாத, மாங்கள் இல்லாத நிலங்கள் காடுகள் என்ற பெயரில் பல உள்ளன. ஆகவே, இருக்கிற அந்த சட்டதிட்டங்களை ஆராய்ந்து அவைகளை மாற்றியமைக்க, குறைந்தபட்சம் அதுபற்றி ஆராய ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் எவ்வளவு ஏக்கர் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அவைகளை எடுத்து அவற்றை விவசாயத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதில் ஒரு தவறும் இல்லை. நம் மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, நம் தேசத்தில் காட்டு இலாகா நிலம் எவ்வளவு சதவிகிதம் இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். காடுகள் இவ்வளவு சதவிகிதம் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதிமுறையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். காடு என்று பெரிய பெரிய மாங்கள் இருந்தால்தான் அவை காடாக ஆக முடியும். ஆனால் அதில்லாமல் நிலத்தின் அளவை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு சதவிகிதம் காடுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் எவ்வித பலனும் இல்லை. ஆகவே இது குறித்து ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு எடுத்தால் நம் தேசத்திலுள்ள நிலம் இல்லாத விவசாயிகளில் பெரும் பகுதியினருக்கு குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கும், சிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கும் நாம் அதிக உதவி செய்யமுடியும். அதன்மூலம் அவர்களின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பலத்தை ஏற்படுத்த முடியும். அதன் மூலம் அவர்களிடையே உற்சாகத்தையும், ஊக்கத்தையும் ஊட்டி உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும். இன்னொரு வாதம் எதிர்த்தரப்பிலிருந்து கிளப்பப்பட்டது. அதிக நிலம் இல்லாவிட்டால் எப்படி டிராக்டர்களை வைத்து வேலை செய்வது? எப்படி இயந்திரங்களைக் கொண்டு வேலை செய்வது? என்பதாகும். டிராக்டர்களை வைத்துத்தான், இயந்திரங்களை வைத்துத்தான் பயிரிடவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. நம் நாட்டில் நிலம் இல்லாத வர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களை முழுசாகப் பயன்படுத்தினால் இயந்திரங்களின் உதவி இல்லாமலேயே நாம் அதிக உற்பத்தியைக் காண முடியும்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1970 மார்ச் 2]

அடுத்து, அரை ஏக்கர், முக்கால் ஏக்கர் என்று துண்டு துண்டாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை ஒன்று சேர்ப்பதற்கான வழியையும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்த வேண்டும். புன்செய் நிலங்களையும் விட்டுவிடாமல் அவற்றையும் அபிவிருத்தி செய்து அதிலும் நல்ல வேளாண்மை காணக் கூடிய முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவேண்டும். இவற்றை நான் கூறக் காரணம், வருங்காலத்தில் சட்டம் செய்யும்போது இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு செய்யவேண்டும், அப்படிச் செய்யப்படும் என்று நம்பி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். ராஜ்யத்திலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை குறைப்பதற்கான புதுப் புது அம்சங்களை, புரட்சிகரமான உணர்வுகளைக் கொண்ட நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வருங்காலத்தில் கொண்டுவருவார்கள் என்று நம்பி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முழுக்க முழுக்க கிராமங்கள் அடங்கிய பகுதியின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் வந்திருக்கக்கூடிய நான் கிராம நலத்திற்காகவும், கிராம மக்களுக்காகவும் இந்தத் திட்டத்தில் செய்திருக்கக்கூடிய பணிகளைப் பற்றியும் அதன் மூலம் கிராமங்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் கிடைக்க இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், கிராமங்களிலுள்ள முக்கிய தொழிலான விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதை வளர்ப்பதற்கும், கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய சாலை வசதிகள், குடிதண்ணீர் வசதிகள், மின்சார வசதிகள், கல்வி வசதிகள், வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் போன்றவை குறித்தும் இத்திட்டத்தில் கூறியிருப்பதைப் பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாய வேளாண்மை மும்முரத் திட்டத்தின் கீழ் பயன்தரத்தக்க, நல்ல மகசூலைத் தரக்கூடிய விதைகளை விவசாயிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அதன் மூலம் உற்பத்திப் பெருக்கை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். இன்று தமிழகம் முழுவதிலும் ஐ.ஆர். 8-ஐப் பயன்படுத்தி நல்ல மகசூலைப் பெற வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவை தஞ்சாவூரில் மட்டுமல்ல, ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள பகுதிகளில் மட்டுமல்ல, வறட்சியிடுக்க என் கோவில்பட்டி தாலுகாவில் கூட, குளங்களை நம்பியிருக்கிற இடங்களில் கூட, மாணவாரீ பூமிகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் கூட இந்த ஐ.ஆர். 8 பயிரிடப்பட்டு நல்ல மகசூலைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகளும் கணிசமான அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் நம்மை அறியாமலேயே தமிழ்நாட்டில் மாபெரும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிகோலக் கூடிய வகையில் பருத்தி உற்பத்தியில் மறுமலர்ச்சி கண்டிருக்கிறோம். புது ரகமான

1970 மார்ச் 2] [திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

எம்.ஸி.யு. 5-ஐப் புகுத்தி அதிக மகசூலைப் பெற்றிருக்கிறோம் பருத்தி உற்பத்தியில். அதன் காரணமாக பருத்தி உற்பத்தியை நாம் அதிகரித்திருப்பதோடு, மேல் நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யக்கூடிய தரம் உயர்ந்த 13-16, 11-16 இழை பருத்தி பேல்கள் போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்யக்கூடியதையும் நிறுத்தி விடக் கூடிய வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த பருத்தி விவசாயத்தினால் பருத்தி பயிரிடக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 முதல் ரூ. 60 வரை கூடுதல் கிடைப்பதினால் இதற்கு முன் கிடைத்துவந்த வருமானத்தை விட ஐந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் அதிகமாகக் கிடைத்துள்ளது. அதோடு தமிழ் நாட்டில் பருத்தி உற்பத்தி செய்யப்படுவதன் மூலம் 20 கோடி ரூபாய் அளவிற்கான அன்னியச் செலாவணி மிச்சப்படக்கூடிய முறையில் உள்ள வாய்ப்பையும் பெற்றிருக்கிறோம்.

இப்படி புது முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்வதுடன், விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தருவதற்காக அவர்கள் அதிகச் சிரமப்படாமல் சடன் வசதிகள் பெற வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று 80 நில வள வங்கிகளைக் கூடுதலாகத் திறந்து நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் தந்திருக்கிறோம். இதன் மூலம் விவசாயிகளிடையே நல்ல உற்சாகமும், உழைக்கக்கூடிய தன்மையும் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். 20 அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் விவசாயம் செய்வதினால் என்ன மிச்சத்தைக் காண முடியும் என்ற அலுப்புணர்ச்சியோடு இருந்தார்கள். அப்படி அலட்சிய மனோபாவத்துடன் இருந்தவர்கள் இன்று உற்சாகத்துடன் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு நல்ல உற்பத்தியைப் பெருவதற்கான வழிவகைகளை இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் தமிழக அரசு செய்து கொடுத்திருக்கிறது என்பதை பெருமையுடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களிலுள்ள சாலை வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில், கிராமங்களிலுள்ள சாலை வசதிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகவும், ஊராட்சிகள் மூலமாகவும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சாலை வசதிகளுக்காக நிதி கொடுப்பதில் உள்ள முறை எப்படியிருந்தது என்றால் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் தலைக்கு இருபது காசு என்று மானியம் கொடுத்து, ரோடு வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் காரணமாக மக்கள் தொகை குறைந்து பரப்பளவு அதிகமாகவுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் பகுதிகளில் சாலைவசதிகளை விஸ்தரிக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அந்த முறை மாற்றப்பட்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள சாலைகளின் நீளம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்க்கு அகற்றத் தக்கபடி மானியம் கொடுத்து சாலை வசதிகளைப் பெருக்க வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு சாலை வசதிக்காக 80 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது, இந்த ஆண்டு

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி] [1970 மார்ச் 2]

ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டு சாலை வசதிகள் மேம்பாட்டிற்கான ஒரு நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். ஆக, சாலை வசதிக்கான நல்ல திட்டத்தைப் புகுத்தியிருப்பதற்காக இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வி.ப.
12-30

அடுத்து, கிராம மக்களின் குடி நீர் வசதிக்காக தமிழகத்தில் வாட்டர் போர்ட் என்ற அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் நகர்ப்புற மக்களுக்கு மட்டுமல்லாது கிராம மக்களுக்கும் குடி நீர் வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும் என்ற முறையில் குடி நீர் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள நல்லதொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தான் ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் கிராமங்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட, குடிநீர் பெறுவதோடு, அவர்களுக்கு வாழ்க்கையிலே ஒரு நல்ல உற்சாகம் ஏற்படத்தக்க அளவிற்கு இந்தத் திட்டம் பயன்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக, குடிநீர் திட்டத்திற்காக 140 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களுக்கு மின்வசதி கொடுப்பது என்ற முறையிலே, இந்த 71-ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாக தமிழ்நாட்டிலே யிருக்கும் அத்தனை கிராமங்களுக்கும், அது குக்கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்தத் திட்டத்தைப் புகுத்தி, இந்த ஆண்டு நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக 21 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க கடந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 15 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய். ஏறக்குறைய 6 கோடி ரூபாய் அதிகமாக மின்சார விஸ்தரிப்பிற்காக ஒதுக்கி, கிராம மக்கள் அதிக காலமாக விரும்பி ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆசையை குறுகிய காலத்தில் நிறைவேற்றத்தான் தமிழகத்திலே இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளே எத்தக கிராமத்திலும் மின்சார வசதி இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படாதபடி, நல்ல முறையிலே இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கல்வி வசதியைப் பொறுத்தவரையில், கிராமங்களில், குறிப்பாக ஆரம்பக் கல்விதான் மிகவும் முக்கியமாகயிருந்தது. அந்த முறையில், இந்த ஆண்டும் 6 வயது முதல் 11 வயதுவரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு நல்ல முறையில் கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த ஆண்டு 2,720 ஆசிரியர்களையும் நியமித்துக்கொள்ள வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது. பொத்தமாக இந்த மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த ஆண்டு கல்விக்காக 66 கோடியே 83 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி கிராம மக்களுக்கு வசதி செய்திருப்பதைப் பாராட்டுகின்றேன்.

1970 மார்ச் 2] [திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பிற்கு நல்ல வசதி செய்து தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, சமூக நலத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் இந்தக் கிராமங்களிலிருக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கும் கிராமங்களில் சாலைகள் அமைத்தல், மகப்பேறு நிலையங்கள் கட்டுதல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், நீர்வழங்கல் பணியை விரிவுபடுத்துதல் ஆகிய திட்டங்களுக்காக சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, அதன் மூலம் நல்ல பலனை எதிர்பார்த்து தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

கிராமங்களில் இருக்கும் வேறு தொழில் செய்யக் கூடியவர்கள், முக்கியமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள், எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் அவர்கள் மிகவும் பழங்கால முறையிலேயே தங்கள் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு பல நேரங்களில் தங்கள் தொழிலில் சிக்கல் ஏற்பட்டு, அதன்மூலம் வருமானம் பாதிக்கப்படுவதினால், அவர்களுக்கு மிகவும் தாமுள்ள துணிகளை உற்பத்தி செய்ய நல்ல முற்போக்கான முறையிலே செய்ய பல இடங்களிலே வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பின்தங்கிய பகுதிகளில் கைத்தறி உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு, கூட்டுறவு சங்க உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பயிற்சி நடைபெறும்தொழுது மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்துப் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 2,25,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்லதொரு பயிற்சியைக் கொடுத்து நல்ல தரமான உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது.

இப்படிப் பல துறைகளிலேயும் கிராமங்களுக்குப் பலப் பல வசதிகளைச் செய்து தர முன்வந்திருக்கும் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான விளாத்திகுளம் பகுதியிலே மிக முக்கியமான திட்டமான வைப்பாற்றின் குறுக்கே ஆற்றங்கரை என்ற கிராமத்தின் பக்கல் அணைகட்ட திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுவதுடன், இந்தத் திட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் எவ்வளவு வேகமாகச் செயல்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, விளாத்திகுளத்தை தலித் தாலுக்காவாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நெடுநாட்களாக அந்த வட்டார மக்களிடம் இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை இப்பொழுதுள்ள அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வரும் கோரிக்கை. அதை நிறைவேற்றி நீண்ட நாள் ஆசையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அதரித்து அமர்கிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சரவர்களாலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நன்றாக அலசிப்பார்த்தால் கிராம மக்களினுடைய நிதி நிலைமை கூடுதலாக அல்ல. நிதிநிலை குலைவதாக இருக்கும் என்பது நிச்சயமாக எனக்குத் தெரிகிறது. சாதாரணமாக, இந்த

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 2]

நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயராலே 15 ஏக்கரா அல்ல, ஐந்தோ, இரண்டோ எத்தனை வேண்டுமானாலும் குறையுங்கள். ஆனால் அதனாலே உற்பத்தி பெருகுமா? நங்கள் நினைக்கும்மாதிரி கீழே யிருக்கும் சாதாரண விவசாயி பயனுறுவானா? என்பதைப்பற்றி நிச்சயமாக ஒரு கருத்தரங்கு வைத்து, நல்ல ஆராய்ச்சியின் மூலமாக முடிவு செய்து அப்புறம் கொண்டுவரங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மேலெழுந்தவாரியாக, மேலே இருப் பவனைக் கீழே இறக்குகிறோம் என்று சொல்வது பொருமையைத் தூண்டிவிட்டு அதன்மூலம் மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவது மிகவும் எளிது. “அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்து விடும்” என்று வள்ளுவப்பெருமான் கூறியிருக்கிறார்கள் பொருமையைக் கிளப்பிவிட்டால், நாட்டிலுள்ள செல்வமெல்லாம் நாசமாகிவிடும். எப்படியானாலும், நாங்கள் சொல்வதிலே உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் குறைப்பதைப்பற்றிக் கவலையிலலை, ஏன், கோளாவிலே ஏழரை ஏக்கர் என்றிருக்கிறது. இங்கு முன்றே முக்கால் என்று குறைத்தாலும் தவறு இல்லை. ஆனால் அதனால் உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பு இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். இடதுசாரி நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள், எவன் உழவிலலையோ, இன் னொருவருக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கிறானே, அவனுடைய நிலத்தை ஏன் உழுவவனுக்கே கொடுக்கக் கூடாதா என்று சொல்லு கிறார்கள். ஏன், பணம் மிச்சம் இருப்பதனால்தானே பேங்கில் போடுகிறான், அந்தப் பணம் நாட்டிற்கே இருக்கட்டுமே என்றுகூட சொல்லலாம். வீடு அதிகம் இருப்பதால்தானே வீட்டை வாட கைக்குக் கொடுக்கின்றான். எனவே, வாடகைக்கு இருப்பவனுக்கும் சமத்துவம் கொடுத்து விடுங்களேன்.

மிகச் சாமர்த்தியமாக, மிகத் திறமையாக, யாருக்கும் தெரி யாமல் நாங்கள் கொண்டு வந்துவிட்டோம், நாங்கள் முதலில் கொண்டுவருவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது மிகச் சாமர்த்தியமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று பெருமைப் பாட்டுக் கொள்ளலாம். ஏதோ ஸ்டக்ஸிங் பொருள்கள் வைத்திருப் பவனைப் பிடிப்பது மாதிரி, மிகச் சாமர்த்தியமாக, மிகத்திறமை யாகச் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்வதுமாதிரி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கள்ளத்தனமாக பெற்றுக் கொண்ட சொத்து அல்ல அது. நமப்பே தெரிந்தால் விற்றுவிடு வார்கள் என்று சொல்லி இம்மாதிரி செப்தோம் என்று பெருமைப் பாட்டுக் கொள்ளலாம். ஏன், அவன் விற்பனை விற்பனை விட்டுத்தான் போகட்டுமே. அது பிறரை ஏமாற்றிக் கொண்டுவந்த சொத்து அல்ல. கஷ்டப்பட்ட பாம்பரையிலே கொண்டு வந்த சொத்து அது. அதை விற்பனை கொள்ளக்கூட அனுமதி கொடுக்காமல் கூடொன்று ஸ்டக்ஸிங் பொருள்களைப் பிடிப்பதுபோல் பிடித்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் என்ன பெருமை இருக்கிறது என்று பசியவிலலை. இதனால் உற்பத்தியில் சமத்துவம் வருமா? இவர்கள் எல்லோரையும் சமத்துவம் செய்ய முடியுமா? 100 கெஜம் தணியை

1970 மார்ச் 2] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

பத்தாயிரம் பேருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் அதனால் என்ன அளிவு வரும்? அது மகாவணத்திற்குக் கூட வராது. அதுமாதிரி துண்டாக்குவதில் என்ன பிரயோஜனம்? ஒரு பெரிய கட்டிடத் துறையில் உட்காராமலுக்கொண்டு தன்ம ஒன்றுக்கு 5,000, 10,000 சமபாங்குக்கும் வருவாயககாரர்கள் மீது கைவைப்பதுதானே? ஏற்கெனவே ஒருமுறை உச்சவரம்பு கொண்டு வந்தாகிவிட்டது. இன்னுமொருமுறை, மிச்சமுள்ளதையும் குறைக்க வேண்டுமென்றால் இவர்கள் மாத்திரம் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? ஓட்டு தேடுவதற்கு இது ஒரு வழியாகும். ஆனால் இந்த வழியை எண்ணிக் கொண்டு செய்தால் இந்த நாடு கெட்டுவிடும்.

கொள்முதலை நீங்கள் யாரிடம் பெற்றீர்கள்? கணக்கு எடுத்தால், கொள்முதல் இந்த அளவுக்குக் கிடைக்குமாவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருகக் யார் உழைத்தார்கள் என்பது புலனாகும். நிலத்தில் பாடுபடுபவர்கள் அதற்கான முதலீட்டையும் போட்டு, தங்கள் உழைப்பையும் தந்து, கணக்குப் பார்த்தால் அவனுக்கு 5 சதவீதமோ, 6 சதவீதமோ நிச்சயமாகக் கிடைக்கிறதா? கொஞ்சம் தயவு செய்து நெஞ்சிலே கைவைத்துச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் சொல்வதைக் கூட நீங்கள் கேட்க வேண்டாம். கணபதியாப் பிள்ளை அவர்களின் அறிக்கையைப் பாருங்கள். நெற்களஞ்சியமான தஞ்சை மாவட்டத்தில் எவ்வளவு அதிகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அவர்கள் கணக்குப்படி 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவுக்கு, ஒரு ஆண்டுக்கு 2,600 ரூபாய், 2,700 ரூபாய் வரும். இவ்வளவு உழைப்பையும் தந்து, முதலீடும் செய்து அவனுக்கு வரக்கூடியது என்ன? இதைக் கொஞ்சம் யோசனை செய்யுங்கள். அறிக்கை உங்களிடம் இருக்கிறது.

எங்கள் பகுதியிலே குடும்பத்திலேயுள்ளவர்கள் ஆலைத்தொழிலிலே ஈடுபட்டு மாதம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய், வருஷத்திற்கு 6,000 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்தில் குடும்பத்தோடு இரவும் பகலும் பாடுபட்டு இதில் பாதி வருமானம் கூடப் பெறாதவர்களிடமிருந்து பிடுங்குவதைக்கண்டு சந்தோஷப்படுகிறீர்களா என்ன? இது வேதனை மிக்க காரியம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது நீங்கள் தமிழக அரசு லாட்டரிச் சீட்டு கொடுக்கிறீர்கள். ஒரு ரூபாய் போடுபவன் திடீரென்று ஒரு லட்சம் பெறுகிறான், பொங்கல் பரிசாக 5 லட்சம் பெறுகிறான். அதைப் பார்த்து சந்தோஷம். ஆனால், பரம்பரையாக உழைத்து, பாடுபட்டு, தானும் அனுபவியாமல் நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுப்பவர்களைக் கசக்கிப் பிழிகிறீர்கள். எங்களுக்கு கணக்கு காட்டுங்கள். நிலத்திற்குப் போட்ட முதல், உழைப்பையும் சேர்த்து 5 % கூடக் கிடைக்காது. அந்த அளவுக்கு லாபத்தைக்கூட அனுபவிக்காமல் நகர மக்களுக்கு உணவு கருகின்ற அவர்களை இன்னும் எவ்வளவு தூரம்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 2]

மட்டம் தட்ட வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்கள்? ஒரு வக்கீல் இருக்கிறார்—நீங்கள் சோஷலிசம் பேசுகிறீர்கள்—ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார். ஒருவர் வருவாய் இன்னொருவருக்கு உண்டா? ஒரு வக்கீலுக்கு வரும் வருமானம் இன்னொரு வக்கீலுக்கு வருகிறதா? அதற்கு எப்படி உச்சவரம்பு போடப் போகிறீர்கள்? ஒருவருக்கு ரூ. 10 வருமானம் வருகிறது. இன்னொருவர் ஒவ்வொரு காசித்ததை எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு ரூ. 1,000 சம்பாதித்துவிடுகிறார். அவர்கள் கணக்கு காட்டுவதில்லை, டாக்ஸ் கட்டுவதில்லை. உதாரணமாக, ரத்தம், மலம் இவைகளைச் சோதிக்கும் லாபரட்டரி இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். ரூ. 10,000, 20,000 முதல் போட்டு சில ரசாயனக் கருவிகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதித்துவிடுகிறார்கள். இன்னும் இப்படி எத்தனையோ உதாரணங்கள் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம், அளவே இல்லை.

சினிமாத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், கரும்பு தின்னக் கூலியா? பெண்களோடு கூடிக் குலாவி, ஆடிப்பாடிவிட்டு, லட்சக் கணக்கான ரூபாய் சம்பாதித்து விடுகிறார்கள். அதற்கான கணக்கை கொடுக்கிறார்களா என்றால், அதுவுமில்லை. அவர்கள் என்ன வரி கொடுக்கிறார்கள்? கரும்பு தின்னக் கூலியா? அவர்களுக்கு என்ன வரி போட்டிருக்கிறீர்கள்?

இம்மாதிரி இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். உங்களுக்காவது ஆதாயம் உண்டா? அதுவுமில்லை. நான் ஒரு கணக்கு கொடுக்கிறேன். உங்கள் இலாகா மூலம் புன்ளி விவரம் எடுக்கச் சொல்லுங்கள். விவசாய வருமான வரி இருக்கிறதே, அதிலிருந்து இப்பொழுது என்ன வருமானம் வருகிறது, இனி என்ன வரும்? நில உச்சவரம்பு 15 ஏக்கர் என்று வைத்துவிட்டால், விவசாய வருமான வரி இலாகாவை நிர்வகிக்கும் செலவுகூட உங்களுக்கு வராது. நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நீங்கள் இப்பொழுது சொல்லியபடி கொண்டு வந்துவிட்டால், அந்த இலாகாவின் நிர்வாகச் செலவுக்குக் கூட கட்டாது விவசாய வருமான வரியின் மூலம் வருகிற வருமானம். அந்த இலாகாவையே எடுத்துவிட வேண்டி வரும். இதைக் கொஞ்சம் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து, கணக்குப் போடுங்கள். நீங்கள் குடியானவர்களை அழுத்துவதை ஒரு கலையாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

எஸ்.டி.ஸி மூலம் ஹைடிரோ சல்பேட் கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு, வெல்லம் சர்க்கரை உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. இறக்குமதி விலை ரூ. 3, 3¼ என்றால், எங்களுக்குக் கிடைப்பது ரூ. 30, 40 விலையில். இதற்கெல்லாம் உச்சவரம்பு இல்லையா? மின்சாரத்திற்கு வரி இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரத்திற்கு வரி 10% குறைத்திருக்கிறார்கள். குடியாவவர்களுக்கு 20% ஏற்றியிருக்கிறார்கள். டிராக்டருக்கு 2% தான் ஜாஸ்தி என்றால், டிராக்டர் என்ற கருவியை வாங்கவேண்டுமானால் அதற்கு ரூ. 600, 700 என்று விலை கூடுதலாக இருக்கிறது.

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 2]

நாளைக்கு ஒரு டிராக்டர் வாங்கவேண்டுமென்றால் ரூ. 600 அதிகம் கொடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் டிராக்டர் விலையை ரூ. 6,000 ஆக கூட்டினாலும் சரி, உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்தபிறகு டிராக்டர் வாங்கவேண்டும் என்று நினைக்கிற ஒரு முட்டாளுக்கு எத்தனை வரி போட்டாலும் தரும், நீங்கள் போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைவிட இன்னொன்றையும் நினைவுபடுத்துகிறேன். குடியான வனுக்கு பெரிய உபகாரமாகச் செய்வதாகச் சொல்லி, புஞ்சை நிலத் திற்கு உள்ள கந்தாயத்தை எடுத்தீர்கள். அதனுடைய பலனை குடியானவன் எப்படி அனுபவித்தான் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? ஒரு ஏக்கருக்கு 8 அணு அல்லது ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்துவந்த கந்தாயத்தை எடுத்துவிட்டால் குடியான வனுக்கு ரொம்ப உபயோககரமாக இருக்கும் என்று எடுத்தார்கள். ஆனால் அதன் பலன் என்ன? குடியானவன் ஒரு முறை தன்னுடைய குடும்பத்தில் பாகப்பிரிவினை செய்துகொண்டால், அவன் 1,000 வருஷங்களுக்குக் கட்டவேண்டிய வரியை ஒரே சமயத்தில் கட்டும்படி அவனைக் கசக்கி பிழிந்து எடுத்து வங்குமார்கள். இதை நீங்கள் நிச்சயம் மறுக்க முடியுமா? முடியாது. ரூ. 10-க்கு ஸ்டாம்பு பேப்பர் வாங்கவேண்டியதற்கு ரூ. 100 அல்ல, ரூ. 1,000-க்கு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கான புள்ளிவிவரத்தை நிச்சயம் ஆதாரத்தோடு கொடுக்க முடியும். குடியானவனைக் கசக்கிப் பிழிவதை நீங்கள் ஒரு கலியாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எவ்வளவு வருத்தத்தோடு சொன்னாலும் தீராது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு பெரிய அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). நான் கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வருத்தத்தையாவது கொஞ்சம் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். வேறு ஒன்றுமில்லை. இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுங்கள். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே இந்தியா முழுவதும் சேர்ந்து வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தில் ரூபாய் 250 கோடி வரியாகப் போட்டு கொள்ளை யடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே ஜனவரி, பிப்ரவரி என்று வருஷமே வரியோடு பிறக்கிறது, சுதந்திரம் வந்த பிறகு எவ்வளவோ வரியைக் குறைப் போம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் இன்று நிலைமை என்ன? அன்று 250 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது, அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரப்படி. அதிலும் கடல் மூலம் இறக்குமதியாகிற பொருள்களுக்கு வரி ரூ. 54 கோடிகள், சாராயங்களுக்கு கலால் வரி ரூ. 24 கோடி, இதர வரிகள் 150 கோடி. புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. மூநிலத்தில் 300 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டால் மத்திய அரசில் 3,000 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் வருஷா வருஷம் வரி வரி யென்று வரிந்துகொண்டே போகிறார்கள். நமது பேரறிஞர்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 2]

அண்ண அவர்கள் முன்பு மிகத் தெளிவாக பல கூட்டங்களில் பேசினார்கள். மில் முதலாளி, ஆலை முதலாளி, சினிமா முதலாளி இவர்களெல்லாம் சம்பாதிக்கும் பணத்தையெல்லாம் அரசாங்கமே சம்பாதிக்கும், அந்தத் தொழில்களை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தி, அதிலிருந்து வருகிற லாபத்தைக் கொண்டே ஆட்சியை நடத்துவோம், வரியைக் குறைப்போம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வரி குறையவில்லை. ஓயாமல் வருஷா வருஷம் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது.

பஸ் தொழிலை நாட்டுடைமையாக்கினீர்கள். அந்த ஒரு துறையை, பஸ் துறையை மட்டும் நாட்டுடைமையாக்காமல் விட்டுவைத்திருந்தால், இப்பொழுது வரி போட்டிருக்கிற அந்த ரூ. 6 கோடியை அவர்களே முதல்போட்டு, கஷ்டப்பட்டு தொழில் நடத்தி சம்பாதித்து உங்களுக்கு வரியாகக் கொட்டிக் கொடுத்திருப்பார்கள். அதுவும் இப்பொழுது கெட்டுவிட்டது. சரி, மக்களாவது பஸ்களில் சௌகரியமாகப் போகிறார்களா என்றால், நெஞ்சில் கையை வைத்துச் சொல்லுங்கள், அவர்களும் சௌகரியமாகப் பிரயாணம் செய்ய முடியவில்லை. நாட்டுடைமையாக்குவதை ஒரு பெரிய கலையாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏழைகளை எமாற்றக் கூடிய ஒரு பெரிய கலை. உண்மை பிச்சர் இதுதான். திறமையோடு, அக்கரையோடு, அனுபவத்தோடு முதலைப் போட்டு, கஷ்டப்பட்டு தொழில் செய்து, லாபத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுத்து, மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து, தாங்களும் பணம் சம்பாதித்துக்கொண்டு, மிச்சமுள்ள பணத்தை வேறு தொழில்களில் போட்டு, நாட்டில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கி வந்தவர்களை நாசம் செய்து விட்டீர்கள், நசுக்கி விட்டீர்கள். நாங்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்லி, திறமை இல்லாதவர்கள், அனுபவம் இல்லாதவர்கள், முதல் இல்லாதவர்கள் இவர்கள் கையில் கொடுத்து நாசம் செய்து, நாட்டைக் கெடுத்து, வருவாயைக் கெடுத்து, மேலும் மேலும் வரி போட்டு நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கினீர்கள். திறமையாகவாவது, பொதுமக்களுக்கு அனுகூலமாகவாவது நடத்துகிறீர்களா என்றால், அதுவும் இல்லை. நாட்டுடைமையாக்குவது என்ற கொள்கையை வைத்து நாட்டைக் கெடுத்து, நாட்டை இந்த ஆபத்தான நிலைமைக்கு தயவு செய்து கொண்டு வராதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெடுநாளைய உறுதிமொழி நிறைவேற்றப்படுகிறது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெடுநாளைய உறுதி மொழி அல்ல, நெடு நாளைய சதித்திட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அவர்களுடைய கொள்கையை விளக்குவதற்கு சுதந்திரம் உண்டு. இவைகளெல்லாம் சமுதாயத்தில் அவர்களுடைய விரிவான சிந்தனையில் அமைகிறது. இருந்தாலும், அவர்களுக்கு எப்படி உரிமை இருக்கிறதோ, அதேமாதிரிதான் மற்றவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஏழை எளியவர்கள், குடியானவர்கள் இவர்களைப் பொறுத்தவரையில், நாட்டினுடைய ஒரு பெரிய சமுதாயத்தில் ஒரு மாற்றத்திற்கான காரியங்களை

1970 மார்ச் 2]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சதித்திட்டம் என்று அவ்வளவு பெரியவர், பெரியவர் ராஜாஜி அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டவர், இந்த மன்றத்தில் சொல்வது சரி அல்ல. அதை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பது கூட அல்ல. அதைத் திருத்தி, அதற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு வார்த்தை சொன்னால் நலமாக இருக்கும். அவர் ஒரு பெரிசு கவிராயர், அதற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, சதித் திட்டம் என்பதற்குப் பதிலாக வேறு எந்தப் பதத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை, உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். அவர்களே 'நாங்கள் ஒன்றும் இப்படிக் கொண்டுவரமாட்டோம்' என்று அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டு, குடியானவர்களை ஏமாந்திருக்கும் படிச் செய்துவிட்டு கொண்டுவந்த ஒரு திட்டத்தை வேறு என்ன பதம் உபயோகித்துச் சொல்வது, என்ன பதம் அதற்குச் சரியாக இருக்கும்? அல்லது ஏமாற்றிய திட்டம் என்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம். எப்படியானாலும் பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் அதுவே இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார் என்று தெரிகிறது. வைத்துக் கொள்ளட்டும். ஏழை எளியவர்கள் மேம்பாட்டிற்காக செய்யப் படுகிற இந்த நல்ல விஷயங்களை சதித் திட்டம் என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட சதித்திட்டங்கள் இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான சதித் திட்டங்கள் இந்த நாட்டில் நடைபெறவேண்டும், இந்த சதித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவே தான் மக்கள் கட்டளையைப் பெற்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : உண்மையிலேயே ஏழைகளை இந்தத் திட்டம் உயர்த்துமானால், 15 ஏக்கர் என்று வையுங்கள், 2½ ஏக்கர் என்று வேண்டுமானாலும் வையுங்கள் என்று முதலிலேயே சொன்னேன். அதை நிச்சயம் செய்யுங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் போட்டுள்ள வரியோடு ஏறுகின்ற விலை வாரியினால், என். ஜி. ஒக்கள், சாதாரணப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொறியாக அமையும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது என் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, இதிலே பல நல்ல புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும் கூட, இந்த பட்ஜெட்டை ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, கொண்டு வந்திருக்கும் அத்தனைத் திட்டங்களும் உடனடியாக அமுல் நடத்தமுடியுமா என்று பார்த்தால், அமுல் நடத்த முடியும்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 மார்ச் 2]

என்பதில் சந்தேகம் தான் வருகிறது. ஒரு பக்கம் ரேஷனை எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லியிருப்பதில் ஒரு சாராருக்கு, கண்ட ரோல்களை எடுக்க வேண்டும் என்பவர்களுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும். அதே போல, 15 ஏக்கராவாகக் குறைத்திருக்கிறோம் என்பதில், இடது சாரிக்காரர்களுக்கு தீவிரமான கொள்கை என்று சந்தோஷம். ஆனாலும், ஆங்காங்கே இவற்றை அமுல் நடத்த முன் வந்தால், அப்பொழுது நடுவில் சட்டச் சிக்கல் இல்லாமல் நடைபெறமுடியுமா என்றால் சந்தேகம் தான். இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஏதோ கொள்கையளவில், அமுலுக்கு வந்திருக்கிறதில்லை. ஆனால், நடைமுறையில் ஆகாது என்ற உட்கருத்துத்தான் தெரிகிறது. இது ஒரு 'ஸ்டேட்ஸ்மன்' பட்ஜெட்டாக இல்லை, ஒரு 'பாலிடஷியன்' பட்ஜெட்டாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படித்தான் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், இப்பொழுது 15 ஏக்கர் என்று ஆக்கவிருக்கிறோம். நடுவிலே இந்த 15 ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பவர்கள், உடனடியாக எத்தனையோ விதமான மினுமினியான சாக்ஷன்கள் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. சட்டத்தின்மூலம் ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்தாலும், அரசியல் சட்டப்படி அது செல்லுமா என்றால், கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. அது ஒரு தனி மனிதனுடைய பண்டமெண்டல் ரைட் தன் சொத்தை வாங்கவும், வைத்துக் கொள்ளவும், விற்கவும் இருக்கும் ஜீவாதார உரிமை. அந்த உரிமையைப் பாதிக்கும் அளவில் செய்வது எந்த விதத்தில் சரி என்று சொல்ல முடியாது. ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டுக்கு இருக்கும் அதிகாரம், அக்விஸிஷன் செய்வதால், பொதுக்காரியங்களுக்கு உபயோகிக்க அதிகாரம் இருக்கிறதேயல்லாமல், அதே நேரத்தில் அப்படி நிலத்தை எடுத்து, மக்களுக்கு விநியோகிக்கும்போது, வேறு விதமான இண்டர்ப்ரிடேஷன் வரும். அவனும் மனிதன்தான். இவனும் மனிதன்தான். அவனிடம் பிடுங்கி இவனுக்குக் கொடுக்க அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அப்படிப்பட்ட சட்டம் செல்லுமா என்று பார்த்தால், அதில் பிரச்சினை பலமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 15 ஏக்கருக்குக் கீழே வைத்திருப்பவன் சுதந்திரமாக விற்கலாம், ஆனால் மேலாக வைத்திருப்பவன் செய்யக்கூடாது என்றால் அதில் வித்தியாசம் வருகிறது. டிஸ்க்ரிமினேஷன் என்று வந்தால் அது அரசியல் சட்டப்படி நிற்குமா என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் சொல்லுவார்கள், அரசியல் சட்டம், கான்ஸ்டிடியூஷன் அப்படி இருக்கிறது என்று. சரி, ஆனால் உங்கள் திட்டம் நிறைவேறமா? நிறைவேறாது, அந்த நிலையை யோசிக்கவேண்டும். ஆகவே, கான்ஸ்டிடியூஷனை மாற்றவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமானால், இங்கே பேசிக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது. உடனடியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து அரசியல் சட்டத்தை

1970 மார்ச் 2]

[திரு. எ. அ. சுப்பராஜா]

மாற்றியமைக்க வழி கோலவேண்டும். பின்பு இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அதுவரையில் இந்த திட்டம் நிறைவேறுமா என்றால், நிறைவேறுது என்பதில் கொஞ்சங்கூட சந்தேகம் இல்லை.

இன்றைக்கு கண்ட்ரோலை எடுக்கவேண்டும் என்று, எடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு மாதகாலத்தில் பாருங்கள், நான் நன்றாகச் சொல்லுவேன், இந்த விலை இருக்காது, விலை ஏறும், அதன் மேல் மறுப்படியும் ரேஷன் கொண்டு வரவேண்டும். இப்படி அப்படி ஓட்டைகளை அடைத்து, எத்தனை நாளைக்கு தாக்குப் பிடிக்க முடியும். பிற்காலத்தில் நல்ல நிலைமை வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும். அப்படி ஆழ்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டு வந்திருந்தால், பாராட்டலாம்.

சென்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன் பற்றி கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். நான் ஒரு நகரசபைத் தலைவர். இந்த அறிக்கையில் முதலிலே இருக்கக் கூடிய ஐந்து பக்கங்களை அப்படியே ஸ்டேட்-லோகல் பாடஸ் அண்ட் பஞ்சாயத்ஸ் ரிலேஷன்ஷிப் என்று போட்டால், அதிலே இருக்கக் கூடிய அவ்வளவும் இதற்கும் தரும். எந்த அதிகாரமும் எங்களிடம் கிடையாது. இதிலே ஒரு கமிஷன் போட்டு இருக்கிறார்கள், சென்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன் திருத்தப் படவேண்டும் என்று. அதே சமயத்தில் சற்று யோசிக்க வேண்டும். கீழே நகரசபைகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன; அவற்றில் அத்தனை அதிகாரமும் மாநில சர்க்கார் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்க்கவேண்டும். அதையேதான் நாங்களும் கேட்கிறோம். மத்திய சர்க்கார், அமெரிக்காவிடமிருந்தோ அல்லது ரஷ்யாவிடமிருந்தோ கடனைப் பெற்று மாநில சர்க்கார்களுக்குக் கொடுக்கிறது. அதே நேரத்தில் மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்று, எங்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து குறைந்த வட்டிக்கு வாங்கி, தங்களிடம் அதிக வட்டி வாங்குவதாக மாநில சர்க்கார் குறைபடும் அதே நேரத்தில், குறைந்த வட்டியில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி, எங்களிடம் அதிக வட்டி வாங்குகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் வாங்கும்போது குழறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் எங்களுடைய டெபாசிட் பணங்களுக்கு அதிகமான வட்டியைக் கொடுக்காமல், கடன்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு அழகான பண்ட வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த வேலைத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்கு 'ஸெண்டேஜ் சார்ஜ்' என்று போட்டு, பணத்தை குவியலாக வைத்து, எங்களிடம் திருப்பிக் கொடுத்து, எங்களை நசுக்குகின்ற நிலையைப் பார்த்தால், அது பாரபட்சமாக இருக்கிறது. அதையும் யோசிக்க வேண்டும். இப்பொழுது இந்தக் கடன் தொகைகளைக் கொடுக்கவே நகரசபைகளில் வருமானம் சரியாகப் போய்விடுகிறது. இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் கடன்களைக் கட்ட முடியவில்லை என்று மாநில சர்க்கார், 20 வருஷம் என்பதை 40 வருஷம் என்று செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். நாங்களும் அப்படியே தான் எங்கள்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 மார்ச் 2]

கடன்களை 50 வருஷமாக்க வேண்டும் என்கிறோம். எங்களுக்கும் 'ஆடானமி' வேண்டும். லோகல் பாடிகளுக்கு 'ஆடானமி' வேண்டும். அமெரிக்க கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம், உங்களுக்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து எவ்வளவு அதிகாரங்கள் வேண்டுமோ அதேபோல எங்களுக்கும் வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்.

எங்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகர சபைகள் இவற்றிற்கு எங்களுக்கு என்று ஒரு தனி போலீஸ் படை வேண்டும். சின்ன, சின்ன விஷயங்கள் அந்த நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தான் தெரியும். சின்ன நியூசன்ஸ், யாரோ இங்கே ஒதுங்குகிறான், இதற்கெல்லாம் உங்களுக்கு எதற்கு தொந்தரவு. அதையெல்லாம் மாநில சர்க்கார் எங்களிடமே விட்டு விட்டும். அந்த முறையில் எங்களுக்கு ஒரு ஆடானமி வேண்டும். எப்படி பெடரல் முறையில் மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ அதே போல, அதே பெடரல் முறையில் நாங்களும் கேட்கிறோம். ஆகையினால், எங்களுடைய நகரசபைகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும். ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, நம்முடைய ரிலேஷன்ஷிப் எவ்வளவு தூரம் சீர்படுத்த வேண்டும் என்றும், அதிகாரங்கள் எவ்வளவு தூரம் டிசென்ட்ரலைஸ் பண்ணப்பட வேண்டுமோ அந்த வகையில் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லை என்றால், இந்த பட்ஜெட் திட்டம் பாரபட்சமாக இருக்கிறது என்பதுதான் தெளிவு. ஒரு சின்ன விஷயமானாலும் உங்கள் அனுமதி வேண்டும். உங்கள் அபிப்பிராயம் இல்லாமல் செய்ய முடியாது. எதற்கும் உங்களை நம்பியிருக்க வேண்டும். அடித்தளத்தில் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்களோ அதைப் பொறுத்துத்தான் அந்தக் கட்சிக்கு நல்ல பெயர். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதே போன்று நகர சபைகளில் சின்ன சின்ன விவகாரங்களைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே மாநில மட்டத்திலே தெரியாது. நகர சபையின் உள்ளாட்சி நிலைமை உங்களுக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால், உதாரணமாக நாங்கள் ஒரு வரி போடுகிறோம். அதற்கு டாக்ஸேஷன் கமிட்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தீர்மானிக்கிறபடி செய்கிறோம். அவர்கள் போட்ட வரியைக் குறைக்க இவர்களுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அப்படி அப்பீல் செய்யும்போது, தார தம்மியம் பார்த்து குறைக்கலாம். அதே நேரத்தில் ஒருவன் பூர்விகமாக நான்கு லட்ச ரூபாய் வீட்டை கட்டியிருக்கலாம். இன்றைக்கு சொத்து மதிப்புப் போட்டால், ரூ. 6000 ஆறு மாதத்திற்கு வரி போடலாம். மற்ற காலத்தில், நிலைமை அவனை ஊரை விட்டு விரட்டும் அளவில் வரலாம். சட்டம் வரலாம். யாருக்குத் தெரியும் உண்மை நிலைமை. மாநில சர்க்காரில் இருக்கும் உங்களுக்குத் தெரியாது. அங்கே உள்ள நிலவரம் எங்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆகவே, ஒரு கமிட்டி அமைத்து இது பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, வருத்தப் படக் கூடிய ஒன்று கைத்தறிக்காரர்கள் பற்றியது. விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும்போது, வேலையில்லாத

1970 மார்ச் 2]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

நிலைமை ஏற்படும். அவர்களைத் திருப்தி செய்ய என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பது குறித்து திட்டத்தில் ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது, வெளியிலே வேலையில்லாதவர்களோடு சேர்ந்து பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்துவார்கள். திடீரென்று புரட்சிகரமான திட்டத்தைப் போன்று, புரட்சி நாளைக்கு ஏற்பட்டால், எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதைப் பற்றி தீவிரமாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தொழில் அமைச்சர் சொன்னார்கள், விசைத்தறியை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று. அப்படி விசைத்தறி வாங்கும் நிலையில் நெசவாளர்களும் இல்லை, கூட்டுறவு சங்கங்களும் இல்லை. நம் மாநிலத்தில் லாபத்தைப் பெருக்குவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது லாபப் பிரச்சினையா, உயிர் பிரச்சினையா என்று பார்க்க வேண்டும். சர்க்கார் மனிதாபிமானத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, ^{ப.ப. 1-00} இப்போவையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்திலே சின்னாறு திட்டம் 2 கோடியே 56 லட்சம் ரூபாய்க்கு தமிழக அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அந்தத் திட்டத்தை முதல் வேலையாக எடுத்து ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மிக்க பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசாங்கம் உணவுத் துறையிலே நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கத்தை ஊட்டி வருகிறது. கூட்டுறவு முறையிலே விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கி, பம்புசெட்டுகளை அமைத்துக்கொள்ளவும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருகிறது. இதனால் விவசாயிகள் ஊக்கத்துடன் பாடுபடுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை இருமடங்காக அதிகரிக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் சென்னையிலும் சரி, தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் சரி, தாய்மார்கள் ரோடுகளில் க்யூ வரிசையில் நின்று உணவுத்தானியம் கிடைக்கவில்லையே என்று ஏங்கும் நிலையைத்தான் வைத்திருந்தது. பதுக்கல்காரர்கள் உணவுத்தானியத்தை வெளியே காட்டாமல் பதுக்கி வைத்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் பதுக்கல்காரர்கள் எல்லாம் இன்றைய அரசாங்கத்தின் நல்ல ஏற்பாட்டினால் திருந்தி விட்டார்கள். இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும் உணவுப் பொருள்கள், முக்கியமாக அரிசி கிடைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசாங்கமானது உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நல்ல முறையில் தைரியத்தோடு, ஆழ்ந்த யோசனைக்குப் பிறகு எடுத்துவிட்டது. இதன்காரணமாக எங்கு பார்த்தாலும் உணவுப்பொருள் தாராளமாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறது. மேலும், கூட்டுறவுத் துறையில் விவசாயிகளுக்கு மின்சார பம்பு

1970 மார்ச் 2] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

செட்டுகளை வழங்கி, அதன்காரணமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கலாழ் என்ற தீர்க்கதரிசனத்தோடு உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எழுதிருக்கிறது.

இந்த அரசாங்கமானது வேளாண்மைத் துறையில் நல்ல உற்சாகத்தை விவசாயிகளுக்கு அளித்து வருகிறார்கள். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஒருவர் உண்டு களிக்கவும், உண்ட உணவினால் தொந்தி பெருக்கவும், பிறிதொருவர் ஒட்டிய வயிரோடு பசியால் வாடவும், இருக்கும்படியான நிலைமை இனி ஏற்படாது, உழைக்காது உண்டு களிப்பவர்களுக்கு ஏராளமான நிலம், பசியால் வாடுபவர்களுக்கு, உழைத்துப் பாடுபடுபவர்களுக்கு நிலம் இல்லையே என்ற ஏக்கம் இனி இருக்காது. முப்பது ஏக்கர் என்றிருந்ததை பதினைந்து ஏக்கர் என்று மாற்றியது உழைத்துப் பாடுபடக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல ஆறுதலைத் தருகிறது. உச்ச வரம்பு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். சாதாரணமாக கிராமங்களில் பணக்காரர்கள் எப்படி நிலத்தைச் சேர்க்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரண விவசாயிக்கு பணக்காரர்கள் கடனாக ஆயிரம், ஐந்து ரூபாய் என்று கொடுப்பார்கள். கொஞ்சநாள் போனதும் வட்டி ஏறிக்கொண்டே போகும். மேலும் வட்டிக்கு வட்டி என்று ஆகும். விவசாயி பணத்தைக் கொடுக்க முன்வந்தபோதும், 'என்ன கவுண்டரே, இவ்வளவு அவசரம், இன்னும் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொடுங்கள், பரவாயில்லை' என்று சொல்லி கடைசியில் வட்டியும் முதலுமாக அதிகமாகிற சமயத்தின் அந்த விவசாயியை நெருக்கி, அவனுடைய நிலத்தை ஈடாகப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். இப்படித்தான் அண்டையிலுள்ள நிலங்களுையெல்லாம் பெரிய பணக்காரர்கள் வளைத்துக்கொள்கிறார்கள். இதன் காரணமாகப் பாடுபடக்கூடிய விவசாய மக்கள் நிலத்தை விழந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்தான் கவலை கொள்கிறார்கள். ஒரு டாம் (அணைக்கட்டு) கட்டுகிறோம் என்று சொன்னால் அந்த அருகிலுள்ள சில நிலங்கள் முழுதான் செய்யும். 'ஐயோ, என் நிலம் போகிறது' என்று சிலர் அஞ்சுவார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் அரசாங்கத்தின்மீது குறை கூறுவார்கள். அந்தக் குறைகூறுகிறார்கள் என்பதற்காக அந்த அணைக்கட்டைக் கட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதைக் கட்டினால்தான் கீழே இருக்கும் நிலங்களுக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். ஆரக்கணக்கான விவசாயிகள் நன்மை அடைவ முடியும், நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க முடியும். ஏழை, எளிய, பட்டாளி, நடுத்தர வர்க்கத்தினர் நலனை முன்னிட்டுத்தான் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு பணக்காரர்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஒன்றிரண்டு சினிமாக்கொட்டகைகளை வைத்துக் கொண்டு, கன்னையிலே மாளிகை போன்ற வீடுகளை வைத்துக்

1970 மார்ச் 2] [திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

கொண்டிருக்கிற பெரிய பணக்காரர்கள்தான் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். தமிழக அரசாங்கம் கொண்டுவந்த இந்தத் திட்டத்தை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் வந்தபொழுது, மேட்டுரிலே இருக்கும் மின்சார சிஸ்டத்தை தர்மபுரிக்கு பிரித்துக்கொடுத்து, தர்மபுரியிலே ஒரு மின்திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக தர்மபுரி மாவட்ட மக்களின் சார்பாக தமிழக அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துப் பாராட்டுகிறேன். ஏழைஎளியவர்கள், விவசாயிகள் இருக்கும் கிராமங்களில் எல்லாம் 1971-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் மின்சார விளக்குகள் எரிய வேண்டும் என்று இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்து அதற்கான ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் கரூர் தாலுக்காவில் மூன்று மாதத்திற்குள் மின்சார விளக்கு எரிய வேண்டுமென்று சொல்லிவந்தார்கள். அதற்கான வேலைகள் தீவிரமாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக தர்மபுரி மாவட்ட மக்களின் சார்பாக எங்களுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரிக்கு அடுத்த ஒகேனக்கல் ஸ்கீம் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. தமிழக அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் தர்மபுரிக்கு மட்டுமல்ல, மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க முடியும். இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக ஏற்று நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தர்மபுரி மாவட்டத்திலே எங்குபார்த்தாலும் முட்காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. மற்றும் தரிசு நிலங்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தர்மபுரி, அரூர், ஓசூர் கிருஷ்ணகிரி ஆகிய தாலுக்காக்களில் முட்காடுகளும், தரிசு நிலங்களும் இருக்கின்றன. தெங்கரகோட்டை என்ற ஊருக்கு அருகில் இரண்டா யிரம் ஏக்கர் முட்காடுகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களையெல்லாம் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு, ஆளுக்கு ஐந்து ஏக்கர் என்ற அளவில் பிரித்துக் கொடுத்தால், ஏழை விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளித்த பலன் ஏற்படும். காடுகளை அழிக்கக் கூடாது, வனச் செல்வத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் கொள்கையாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் அந்த தரிசு நிலங்களையும் முட்காடுகளையும் பண்படுத்தி, அந்த இடங்களில் பலா, மா, தென்னை, போன்ற வருவாய் தரக்கூடிய பண்பு பயிர்களைச் செய்யலாம். இப்படிச் செய்வதால் காட்டிற்கு காடாகவும், வருவாய்க்கு வருவாயாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுத்து ஊக்குவித்தவர்களாவோம். ஆகவே, அந்தமாதிரியான தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து, அந்த இடங்களில் பண்பு பயிர் வைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று மிக்க பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில அடமான பாங்கிகள் வாயிலாக விவசாயிகளுக்கு நிறைய கடன் உதவி கொடுப்பதோடு,

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 2]

வீடு கட்டும் திட்டத்திலே சென்னையிலே உள்ள மினவர்களுக்கும், மற்ற குடிசை வாழ் மக்களுக்கும் தமிழக அரசாங்கம் வீடு கட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டு வருவதுபோல மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் வீடு கட்டிக்கொடுக்க திட்டமிட வேண்டும், என்று சொல்ல, எனக்குப் பேச அனுமதி அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். மருதாசலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் சில வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் அதில் உள்ள சில குறைபாடுகளை அரசுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது நிதி நிலை அறிக்கையில் இன்று அரிசன இலாக்காவுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 519 லட்சம் தான். இந்த 519 லட்சமும் நல்லமுறையில் அரிசனங்களுக்கு எந்த எந்த முறையில் உதவி செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு ஒதுக்குகிறோமோ அந்த அந்த காரியங்களுக்கு செலவு செய்யப்படுவதில்லை என்பது என் கருத்து.

குறிப்பாக சென்ற ஆண்டு பத்திரிகையில் ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருந்தார்கள். அரிசன மக்களுக்கு சைக்கிள் கடை வைப்பதற்கும், காப்பிக்கடை, மக்கடை போன்றவை வைப்பதற்கும் எட்டு வருஷத் தவணையில் பணம், கடன் உதவியாக அளிக்கப்படும் என்பதாக அறிவித்திருந்தார்கள். கிராமத்தில் உள்ள அரிசன மக்கள் பேப்பரைப் பார்த்து வந்த பேப்பரை ஒட்டி வைத்துக் கொண்டு, அந்த உதவியைப் பெறுவதற்கு என்ன என்ன பாரங்களை, பள்ளங்களைப்போடவேண்டுமோ அவற்றைப்போடுவதற்கு கடன் வாங்கி 100, 200 நட்டப்பட்டார்கள். மணியக்காரர் கையெழுத்து, தாசில்தார் கையெழுத்து என்றெல்லாம் ஒடி ஒடி வாங்கி அனுப்பினார்கள். இதுவரையிலும் எந்த அரிசனனுக்கும் அந்தப் பலன் கிடைக்கவில்லை. போட்ட திட்டப்படி எவ்வித உதவியும் செய்யவில்லை. அரிசனங்கள் ஏமாந்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த உதவி அவர்களுக்கு கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரிசனங்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக சர்க்கார் புறம் போக்கு நிலங்களில் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அப்படியி் பயிர் செய்து வருகின்றவர்கள் யாருக்கும் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. தொந்தரவு கொடுக்காமலாவது இருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. உதாரணமாக கோவையில் அரிசன்—அவர் ஒரு தியாகியும்கூட—தியாகி பென்ஷன் வேண்டாம், பூமிதான் வேண்டுமென்று கடந்த 7 ஆண்டுகளாக சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்தில் பயிர் செய்து வருகிறான். அவனுடைய பிள்ளை தேச பாதுகாப்புக் கா க மிலிட்டரியில் பணியாற்றி வருகிறான். அப்பேர்ப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அந்த அரிசனையே பல ஆண்டுகளாகச் சாகுபடி செய்து வருகிற பூமியை விட்டு வெளியே போகச் சொல்லி இரண்டு, மூன்று மாதங்களாகத் தாசில்தார் தொந்தரவு செய்து வருகிறார்.

1970 மார்ச் 2]

[திரு. என். மருதாசலம்]

மரம், மட்டை வைத்துப் பலன் கொடுக்கிற சமயத்தில் இந்த மாதிரி யாகச் செய்கிறார்கள். ஆகவே அரசு இதுபற்றி கவனித்து புறம் போக்கு நிலங்களில் பலகாலமாகச் சாகுபடி செய்து வருகிற அரி சனங்களுக்கே அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழ்நாட்டில் அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள மனைக்கட்டு வழங்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். இந்த அரிசன ஆபீசர்களே மோச மாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். வீடு இல்லாத தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்தால் இந்த அதிகாரிகள் அந்த நிலக்காரர்களிடம் சென்று அரிசனங்களுக்காக அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்பதைத் தெரிவித்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட், ஸ்டே என்று போய்விடுகிறார்கள். இதனால் பல நூற்றக்கணக்கானவர்களுக்கு வீட்டுமனை கிடைக்க வில்லை. இதைப்போக்கவேண்டுமானால் அரசு அவசரகாலச் சட்டத் தைக் கொண்டு வர வேண்டும். மிலிட்டரிக்கு நிலம் எடுக்கிற மாதிரி அந்த பூமியை எடுத்து அரிசன மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால்தான் வீடு இல்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இந்த அரசு அரிசன மக்களிடத்தில் நல்லபெயர் வாங்க முடியும் என்றும் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்லூரியில் தங்கிப் படிக்கிற அரிசன மாண வர்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது போதவே போதாது. நாள் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் என்பதாக மாதம் 60 ரூபா யாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக உயர்தரப் பாடசாலையில் தங்கிப் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக மாதம் 20 ரூபாய் கொடுக்கப்படு கிறது. இது போதவே போதாது. ஐம்பது ரூபாயாகவாவது உயர்த்திக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுடைய பகுதி கோவை நகரமானது ஒரு தொழில் கேந்திரமான நகரம். அந்த நகரத்தில் இன்றைக்குப் பல மில்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படித் திறக்கப்பட்ட மில்களில் ரொம்ப மட்டாகமான முறையில் வேலை வாங்கப் படுகிறது. எவ்வாறு தொழிலாளியும் நிர்ப்பந்தப்படுகிறதப்பட்டு 3 மடங்கு வேலைப் பளு சமத்தப்படுவதனால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு பறம் வேலைப்பளு என்றால் சம்பளமாகவது 10ந் தேதிக்கு ஒழுங் காகத் தரப்படுகின்றதா என்றால் இல்லை. 15 தேதி, 20 தேதி என்று அதிலும் பாதிப் பாதி சம்பளமாகத் தரப்படுகிறது. இன்னும் பங்கஜா மில், முருகன் மில் இரண்டும் அந்த நகரத்தில் மூடப்பட்டு கிடக்கின்றன அதன் தொழிலாளர்கள் மில்லைத் திறந்து கொழில் நடக்கவேண்டும். தங்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சியாளரைச் சென்று பார்த்து வருகிறார்கள். முருகன் மில்லையும், பங்கஜா மில்லையும் எடுத்து நடத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1970 மார்ச் 2]

அடுத்தபடியாக, எங்களுடைய பகுதியில் புஞ்சை நிலங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. நஞ்சை நிலங்கள் மிடையாது. நஞ்சை நிலங்களின் மீது கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு வருஷ, மூன்று வருஷக் கட்டளை ஒரே தவணையில் வசூலிக்கிறார்கள். போன 11-ம் தேதி மகாநாடு நடத்தி விவசாயப் பெருமக்கள் கட்டளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். முதல் தவணையை வசூலித்து, அந்த அந்த வருஷக் கடைசியில் பாக்கி தவணைகளை வசூலிக்க அரசு உத்தரவு போட்டால்தான் விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும். இதற்கான உத்தரவைப்போட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 8¼ பைசாவாக இருந்ததை இப்போது 10 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணத்தை அரசு பழைய மாதிரியே 8¼ பைசாவாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. ரா. ரத்தின தேவர் : தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகளை அதனை வரவேற்றுக் கூறுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த நல்லமுறையிலே ஏழைகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையிலே இருக்கிறது. இருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு தமிழக அரசு ஏழைகளுக்கு வரி விதிக்காமல் இருக்கிறதோ அதைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே மத்திய அரசாங்கம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற முறையிலே இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளிலே எத்தனை ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்கள் இருந்தாலும் ஒரு மழையில்லை என்றால் அவர்கள் பாடு கூலிக்காரன் என்ற முறையிலேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள மாவட்டங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் ஏதுவாக இருக்கும். எங்கள் மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளிலே தண்ணீர் வசதியில்லாமல் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்ற காரணத்தால் குறிப்பாக ஒரு குடும்பத்திற்கு 4 அல்லது 5 பேர்கள் இருக்கக்கூடிய குடும்பம் என்றால் இத்தனை ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1966-67, 1967-68-ம் ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் மின் இணைப்புகள் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் நடைமுறையிலே பார்க்கிறோம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே முதுகனத்தூர் தாலுகாவிலே கிராமப்புறங்களிலே விசையேற்றங்கள் முன்னாலே பார்த்ததே கிடையாது, ஆனால் இப்பொழுது அங்கே பரவி வருகிறது என்பதை நடைமுறையிலே பார்க்கிறோம். நிதிநிலை அறிக்கையில் அதைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் மீண்டும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத்தவிர தொழிற்சாலைகளுக்கு எந்த அளவுக்குக் குறைவாக மின்சாரக் கட்டணம்

1970 மார்ச் 2]

[திரு. ரா. ரத்தின தேவர்]

வாங்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு குறைவாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் மின் கட்டணம் குறைவாக வாங்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வறட்சி நிவாரணப் பிரச்சினையிலே போன ஆண்டு தமிழக அரசு நல்ல முறையிலே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அளித்தது. அது வரவேற்கவேண்டியது. வறட்சி நிவாரண வேலைகளிலே சில கிராமங்களிலே இணைப்புச் சாலைகள், கால்வாய் தூர் எடுத்தல் போன்ற வேலைகள் எல்லாம் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்களைக் கொண்டு நல்ல முறையிலே நடந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் அந்தப் பகுதிகளிலே மழையில்லை. எனவே முதுகுளத்தூர், பரமக்குடி, இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளிலே எப்போதுமே வறட்சி நிலைமை எப்படி என்பதைப்பற்றி எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருக்கிறது. எனவே இந்தப் பகுதிகளை பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்று பிரகடனம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள் மிகுந்த பகுதிகளிலே ரோடுகள், குடிதண்ணீர் வசதிகள் இவற்றை 5 ஆண்டுகளுக்குள் செய்யவேண்டும் என்று இருப்பதை நிதிநிலை அறிக்கையில் பார்த்தேன். வாஸ்தவம். அரிசன மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அரிசனக் காலனிகளில் சில இடங்களில் வீடுகளே இல்லாத அளவுக்கு பழுதடைந்திருக்கின்றன. புயலால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வீடுகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே சட்டசபையிலே பேசியிருக்கிறேன். எனவே அப்படிப்பட்ட காலனிகளைப் பழுது பார்த்து வேண்டியவற்றைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு 5 சென்ட் நிலம் கொடுக்கப்படுகிறது நடைமுறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வீடு இல்லாதவர்களுக்கு ஏற்கனவே 5 சென்ட் கைவசம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும்கூட வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின்படி வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பேக்வர்ட் கிளாஸ் அதாவது பிற்பட்ட வகுப்பினர்க்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உத்தியோக உயர்வு, கல்விச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு உத்தியோக உயர்வும், கல்விச் சலுகைகளும் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதுகுளத்தூர், திருவாடணை, இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகள் கடற்கரைப் பகுதிகளாக இருப்பதால் அந்தக் கடற்கரைப் பகுதிகளின் வளத்தைப் பெருக்கி வளம் ஏற்படுத்தக்கூடிய முறை

[திரு. ரா. ரத்தின தேவர்]

[1970 மார்ச் 2]

யில் தொழில்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடலாடிப் பகுதியில் சால்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பிக்கக்கூடிய ஏது இருக்கிறது. பூர்வாங்க வேலைகள் எல்லாம் அதற்காக முடிவடைந்து அதிகாரிகளிடமிருந்து தகவல்கூட வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த சால்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பிக்கப் பட்டால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்க்கும்பொழுது நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எங்களுடைய பகுதியிலே குறிப்பாக ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அந்த டிமாண்ட் வரும்பொழுது நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இத்துடன் பேரவை ஒற்றி வைக்கப்பட்டு, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

@ 158. Statement of guarantees given by the Government of Tamil Nadu to the State Housing Board under the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961. [Laid on the Table of the House under section 92 of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961).]

B. Reports, Notifications and other papers

@ 59. Return of Assets submitted to the House by Hon. the Minister for Religious Endowments and Members of the Legislative Assembly (vide names below) :-

Hon. Thiru K. V. Subbiah, Minister for Religious Endowments.

Members.

1. Thiru M. Anandan,
2. Thiru A. Govindarasan,
3. Thiru N. Kasiraman,
4. Thiru S. Meiyappan,
5. Thiru N. Nachimuthu,
6. Thiru K. R. Nallasivan,
7. Thirumathi V. P. Palaniammal,

@ Laid on the Table of the House on 28th February 1970.